

Biuletyn Informacyjny

Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie

Listopad / Grudzień 1996

Z PRAC SENATU

Doniesienia z prac Senatu publikujemy zawsze z opóźnieniem, bowiem relacje przekazujemy na podstawie udostępnianego przez Sekretariat Rektora protokołu. A przygotowanie obszernego dokumentu, który stanowi odtworzenie dyskusji, uchwał i informacji jest sprawą czasochłonną.

Senat nowej kadencji zaczął swoją pracę w dniu 25 września. Zacytujemy fragment protokołu.

"Witając zebranych JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Szwed pogratulował serdecznie wszystkim członkom Senatu WSP wyboru, życząc wszystkiego najlepszego w okresie 3-letniej kadencji. Patrząc na skład osobowy obecnego Senatu wyraził nadzieję, że wspólnie uda się udźwignąć ciężar prowadzenia Uczelni przez nadchodzące trzy lata - tak, że pod koniec kadencji będzie można powiedzieć, iż wszystko co należało zrobić dla Uczelni zostało wykonane dla potrzeb studentów, pracowników i całego środowiska akademickiego"

Wystąpienie na temat głównych kierunków działania miało charakter deklaracji, pewnych haseł, poddanych pod dyskusję Senatorów po to, by najbliższe trzy lata wykorzystać na realizację podjętych ustaleń.

"Głównym kierunkiem działalności obecnych Władz Uczelni jest dążenie do utrzymania i poszerzenia stopnia akademickości Uczelni. Stan na dzień I.X. 1996 r. jest raczej pesymistyczny - na piętnaście kierunków i specjalności na jedenastu kierunkach i specjalnościach prowadzimy studia magisterskie, ale z tego jedynie trzy kierunki tak naprawdę posiadają pełne składy osobowe samodzielnych pracowników naukowych. Są to: Wychowanie Muzyczne, Wychowanie Plastyczne i Fizyka. Największe zagrożenie

występuje na Filologii Polskiej, Chemii, a w przyszłości sytuacja taka pojawi się na Pedagogice. Na Pedagogice zagrożenie jest tym poważniejsze, że odejście jednej osoby tytułanej może zagrozić upadkiem aż pięciu specjalności z poziomu magisterskiego do poziomu licencjackiego. Możemy się nie zgadzać z ustaleniami Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego - ale one są i mają być rygorystycznie przestrzegane. (...) Dlatego też jest niezbędna konieczność pozyskiwania samodzielnej kadry naukowej poprzez aktywizację w zdobywaniu tytułów i stopni naukowych przez własnych pracowników; pomoc w uzyskiwaniu stypendiów naukowych, urlopów naukowych. W zdecydowanej większości sprawy należą do samych osób zainteresowanych. Drugi kierunek - to zatrudnienia z zewnątrz, tak z kraju jak i z zagranicy. Ale osoby, które ewentualnie zgłaszają się do nas, by podjąć pracę, stawiają określone warunki dotyczące wysokości pensji, uzyskania stanowiska profesora nadzwyczajnego (gdą choćli o adiunktów habilitowanych), a przede wszystkim pojawia się w tym momencie kwestia mieszkania. Za zezwoleniem społeczności akademickiej, za przyzwoleniem Senatu możemy rozwiązać sprawę wysokości poborów i uzyskania stanowiska profesora nadzwyczajnego. Niewiele jednak możemy zrobić w sprawie mieszkań, choć należałoby się zastanowić nad możliwością realizacji tego postulatu tworząc ewentualnie fundusz mieszkaniowy czy fundusz udzielania długoterminowych niskoprocentowanych kredytów. Jeżeli w ciągu najbliższego czasu nie zmienimy radykalnie stanu zatrudnienia kadry samodzielnej, jesteśmy i będziemy na prostej drodze do wyższej szkoły zawodowej, bez możliwości kontynuowania studiów magisterskich, bez możliwości podejmowania prac naukowych, kontaktów zagranicznych itp. itd. Dlatego też musimy mieć świadomość przyzwolenia innych grup pracowniczych na to, by stworzyć takie warunki, takie sytuacje, by samodzielni pracownicy naukowcy zechcieli zatrudniać się w naszej Uczelni na I etacie (red. wł. - A.P.).

Zdaniem JM Rektora, jeszcze w tym semestrze powinna być dokonana na każdym Wydziale analiza stanu zatrudnienia pracowników naukowych, także pracowników technicznych, z uwzględnieniem algorytmów, określanych przez MEN. (...) Jeżeli chodzi o kwestię tzw. etatyzacji - nie ma żadnych ustaleń, które by jasno mówiły, na jakich warunkach po poszczególnych Wydziałach powinno tworzyć się nowe etaty. (...)

JM Rektor zauważył też potrzebę intensyfikacji działalności naukowej. Jednostki uczelniane powinny określić strategię działalności naukowej na najbliższe lata, a także i długofalowo.

Powinniśmy zintensyfikować wystąpienia z wnioskami do KBN o granty indywidualne, aparaturowe, celowe - nie tylko roczne, ale także i wieloletnie. Powinniśmy bardziej popularyzować wśród pracowników międzynarodowe programy badawcze jak Tempus, Eureka, Copernicus i inne. Wreszcie - istnieje potrzeba szerszej i konkretniejszej współpracy naukowej z uczelniami krajowymi, placówkami PAN, a także zagranicznymi ośrodkami naukowymi.

Prof. R. Szwed uważa za pilne dokonanie analizy umów z ośrodkami zagranicznymi, ocenę wyników tej współpracy. Trzeba zwrócić uwagę na celowość i efekty wyjazdów zagranicznych tak pracowników, jak i studentów. (...)

Władze Uczelni widzą konieczność dalszego wzbogacania księgozbioru Biblioteki Głównej, przeprowadzenia kompleksowych działań w tym zakresie, włączenia Działu

Informacji do sieci Internet-u, a jednocześnie potrzebę tworzenia nowych bibliotek wydzielonych. (...)

JM Rektor wystąpił z propozycją, aby w tym roku na posiedzeniu Senatu dokonać analizy programu komputeryzacji Uczelni, określić stan aktualny w tym zakresie i nakreślić kierunki działania. (...) Powinna też zostać określona funkcja i kierunki rozwoju Wydawnictwa WSP. (...) Pilnego rozwiązania wymaga kwestia Fundacji WSP - na prośbę JM Rektora sprawy te nadzoruje Prorektor ds. Nauki prof. Janusz Berdowski. (...) W sprawach dydaktycznych za pilne uznał prof. R. Szwed dokonanie analizy organizacji procesu dydaktycznego, celem wyeliminowania różnic między poszczególnymi typami studiów i rozwiązania problemów na tych kierunkach studiów, które działają w oparciu o prowizorium programowe. Uczelnia jest otwarta na powoływanie nowych kierunków i specjalności dostosowanych do aktualnych potrzeb. (...) Uruchomienie nowych kierunków i specjalności musi być poprzedzone kalkulacją kosztów, rozważenia bazy lokalowej. Jeżeli będą propozycje płynące z Wydziałów, z Instytutów, które będą propozycjami realnymi do rozwiązania - Władze Uczelni będą jak najbardziej wspierać tego typu działania.(...)

Władze Uczelni widzą statutową potrzebę, która nie zawsze była przestrzegana, wypracowania zasad podziału środków budżetowych i pozabudżetowych.(...) Istnieje potrzeba określenia stopnia decentralizacji w zakresie podejmowania decyzji o wydatkowaniu środków. Stopień decentralizacji musi się wiązać ze stopniem odpowiedzialności osób za podejmowane decyzje. JM Rektor widzi konieczność poszerzenia kompetencji Senackiej Komisji ds. budżetu i finansów, a także potrzebę poszerzenia tzw. podmiotów w ramach opracowywania planu rzeczowo-finansowego Uczelni. Chodzi o to, by stworzyć pewne mechanizmy, które by pozwoliły Wydziałom i innym jednostkom organizacyjnym Uczelni uczestniczyć w procesie konstruowania budżetu; aby inne jednostki organizacyjne miały możliwość wypowiedzenia się w czasie powstawania budżetu.

Postulat podnoszony w trakcie spotkań przedwyborczych, a także i później, dotyczący jawności działalności finansowej i materialnej Uczelni uznał prof. R. Szwed za zasadny. (...)

Z problemów dot. działalności inwestycyjnej kwestią główną jest zakończenie budowy Pawilonu B-I (red. wł. - A.P.). JM Rektor ma nadzieję, że w toku niniejszej kadencji uda się dokonać przecięcia wstęgi. Zakończenie wspomnianej budowy otwiera możliwości rozpoczęcia realizacji innych zamierzeń w powyższym zakresie. Wchodziłoby tu w grę m.in. rozpoczęcie budowy magazynu dla Biblioteki Głównej WSP czy budowa nowego obiektu dla potrzeb Domu Studenta WSP. (...) W obecnej kadencji problem Domu Studenta powinien być rozwiązany w pewnej chociaż mierze. (...) JM Rektor wyraził uznanie dla studentów naszej Uczelni, iż w takich jak dotąd warunkach potrafią żyć, uczyć się i pracować.

Pilnego rozwiązania wymagają kwestie lokalowe, np. Zakład Kultury Fizycznej mieści się w Szkole Podstawowej nr 18. (...) Powinno być wspólną ambicją nas wszystkich, aby ten Zakład ulokować we właściwym miejscu. Trzeba się także zastanowić nad problemem zakupu budynku przy ul. Jasnogórskiej 62, który został od tego roku wyczerpa-

wiony na okres pięciu lat.(...) Mocno zaczyna się komplikować sprawa wykupu budynku przy ul. Waszyngtona 4/8. (...) Jeśli chodzi o budynek cłydaktyczny B-1 - pozostaje kwestia jego kompleksowego zagospodarowania.

JM Rektor poinformował zebranych, iż do końca bieżącego roku przedstawi propozycję zmian w strukturze Uczelni (zasygnalizował równocześnie projekty w tym zakresie - przyp. A.P.). Za obowiązek uznał dokonanie analizy i sprawdzenie zaleceń pokontrolnych. To, że władze się zmieniały, nie upoważnia do zaniechania realizacji zaleceń pokontrolnych. Pracodawca będzie przestrzegał prawa; będzie też działał na korzyść pracowników. W miesiącu listopadzie br. będzie możliwość przeprowadzenia szerszej dyskusji na forum Senatu nt. problemów socjalnych pracowników przy okazji zatwierdzenia Regulaminu Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Sprawy studenckie zajmują szczególne miejsce. Problematyce tej zostana poświęcone ciwa posiedzenia Senatu WSP - jedno studiom dziennym i drugie, oddzielnie - z uwagi na specyfikę studiów - studiom zaocznym. Student i sprawy studenckie muszą być w centrum uwagi Władz Uczelni, na wszystkich szczeblach. Na tyle, na ile realia pozwolą, należy dążyć do poprawy warunków socjalnych studentów. Władze będą wspierać studencki ruch sportowy, naukowy. W samorządzie studenckim Władze Uczelni widzą partnera w rozwiązywaniu problemów środowiska studenckiego. Od przyszłego roku przewiduje się zatrudnienie studentów-stażystów. Władze Uczelni widzą potrzebę i rodzi się koncepcja utworzenia szkoły ćwiczeń. Rozważana jest również koncepcja szkół patronackich pod patronatem WSP. Powinna się rozwijać współpraca z Teatrem Dramatycznym im. A. Mickiewicza, Muzeum, Archiwum itd. Istnieje potrzeba większej promocji osiągnięć pracowników Uczelni i studentów: kontakt z mediami, radiem, TV itd. Żaden sukces pracownika czy studenta nie powinien być pominięty, być niezauważony. Każdy sukces powinien być dostrzeżony i w jakiejś formie wyeksponowany. Należy rozważyć możliwość wydania własnego uczelnianego pisma - nowego biuletynu informacyjnego: być może będzie to zmiana obecnej formuły Biuletynu. Władze Uczelni otwarte są na współpracę ze związkami zawodowymi: w związkach zawodowych widzą partnera i sojusznika w rozwiązywaniu trudnych problemów środowiska akademickiego. Formy współpracy zależą od nas samych, powinny być oparte na wzajemnej życzliwości.

Były zgłaszane propozycje opracowania swego rodzaju raportu w stanie Uczelni i o kierunkach jej rozwoju. Prof. R. Szwed wystąpił z apelem do wszystkich członków Senatu WSP, dziekanów, związków zawodowych funkcjonujących w Uczelni o wewnętrzną konsultację w swoim środowisku - czy zachodzi taka potrzeba. (...)

Na zakończenie prof. R. Szwed wypowiedział myśl, którą zaprezentował wcześniej na spotkaniu przedwyborczym w dniu 20.III.1996 r.: "Wyższa uczelnia, szczególnie uczelnia kształcąca i wychowująca nauczycieli, winna być wzorem instytucji, gdzie w pełni respektowana jest godność człowieka bez względu na stanowisko, jakie zajmuje w hierarchii; wzorem poszanowania prawa i ustalonych zasad postępowania". W myśl Statutu "do zadań Uczelni należy dążenie, aby w środowisku akademickim panował kult prawdy i sumiennej pracy oraz atmosfery wzajemnej życzliwości". Jeśli występują problemy, których prawo nie obejmuje, winny być one rozwiązywane we-
cług dobrych akademickich obyczajów."

Członkowie Senatu przyjęli do akceptującej wiadomości przedstawione przez JM Rektora prof. dra hab. Ryszarda Szweda główne kierunki działania Władz Uczelni na kadencję 1996-1999.

Na posiedzeniu Senatorowie przyjęli przez akklamację tematykę posiedzeń Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie w roku akademickim 1996/97 oraz - w głosowaniu tajnym - kandydatury przewodniczących senackich komisji. (Zgodnie z sugestią JM Rektora każdy Wydział na swego przedstawiciela jako przewodniczącego jednej z komisji).

Obecnie informacje przekazaliśmy w pełnym brzmieniu w poprzednim wydaniu Biuletynu.

NADZWYCZAJNE POSIEDZENIE SENATU

4 grudnia miało miejsce nadzwyczajne posiedzenie Senatu. Choć to nie ostatnie posiedzenie Dostojnego Gremium w tym roku, ale w sposób szczególnie zamykający rok.

O wydarzeniu tym od poranka mówiły lokalne radiostacje: budynek przy ul. Wyszynskiego 4/8 należy już do Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie. Świadcami uroczystego przekazania przez Pana Wojewodę m. gra inż. Cezarego Marka Graja w ręce JM Rektora prof. dr hab. Ryszarda Szweda aktu notarialnego byli nie tylko

członkowie Senatu WSP, ale wielu distinguished gości: Prezydent Miasta Częstochowy mgr Halina Rozpondek. Przewodniczący Sejmiku Samorządowego Województwa Częstochowskiego mgr Henryk Przech. Wiceprzewodniczący Rady Miasta mgr Jerzy Zając. Dyrektor Urzędu Wojewódzkiego dr Marek Piekarski. Rektorzy częstochowskich uczel-

ni - Rektor Instytutu Teologicznego ks. prof. dr hab. Stanisław Włodarczyk. Rektor Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Częstochowskiej ks. Jan Wątroba. Politechniki Częstochowskiej prof. dr hab. Janusz Szopa. Rektor Wyższej Szkoły Zarządzania

clr Marek Kulesza, Rektora Wyższej Szkoły Języków Obcych i Ekonomii reprezentował clr Romuald Niechzielski, a Panią Dyrektora Centrum Języków Europejskich mgr Ryszard Klepacz.

Uroczystość śledzili (i utrwalali w zapisach, które w tych cniach będziemy mogli obejrzeć bądź wysłuchać) przedstawiciele redakcji, stacji radiowych, telewizyjnych, dziennikarze i fotoreporterzy gazet.

Wszystkim, którzy swoimi działaniami, negocjacjami, decyzjami przyczynili się do tej szczególnie radosnej dla nas chwili społeczność akademicka Wyższej Szkoły Peda-

Jego Magnificencja
prof. Ryszard Szwed
Rektor Wyższej Szkoły
Pedagogicznej
w Częstochowie

How my Pen's Reluctant!

Przekazując uroczyscie - po wcześniejszym podpisaniu aktu notarialnego - Wyższej Szkole Pedagogicznej obiekt przy ul. Waszyngtona 4/8 w Częstochowie, czynię to z satysfakcją, iż po 6 latach starań doprowadziliśmy wreszcie do sytuacji, w której Uczelnia może się czuć prawnym gospodarzem miejsca stanowiącego jej siedzibę.

Jestem głęboko przekonany, że wpłynie to korzystnie na tak bardzo potrzebną stabilizację działań Uczelni oraz prowadzonych w tym obiekcie prac naukowych i zajęć z młodzieżą.

Zyczę, aby stała już i własna, główna siedziba Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie dobrze służyła kadrze naukowej i studentom Uczelni.

Wyrazam jednocześnie nadzieję, że ten okazały obiekt będzie nie tylko jedną z wizytówek miejscowego środowiska akademickiego, ale również Częstochowy i województwa.

2 4040' 40' 40'

Rouay, March 9th

Częstochowa, 4 grudnia 1996 r.

gogicznej w Częstochowie jest ogromnie wdzięczna. Spełniły się nadzieje Rektora wyrażone w wystąpieniu inauguracyjnym: "Będziemy mieszkać w swoim własnym domu".

Już "we własnym domu" gospodarz spotkania podjął na nowo dyskusję na temat utworzenia w Częstochowie Uniwersytetu. Głosów w dyskusji było wiele. Kolejne spotkanie poświęcone temu zagadnieniu zapowiedziano w styczniu. Pan Wojewoda i Pani Prezydent przyjęły zaproszenie do udziału w nim.

LAUREACI I KONKURSY

Tegorocznym laureatem Nagrody Prezydenta Miasta Częstochowy w dziedzinie kultury i sztuki jest prof. dr hab. Andrzej J. Zakrzewski. My Pana Profesora nie musimy przedstawiać, natomiast dla szerszego grona mieszkańców miasta przedstawiały Go w listopadzie (wręczenie nagrody miało bowiem miejsce 11 listopada) redakcje radiowe i gazet. W wywiadzie dla Gazety Wyborczej (Dodatek *Gazeta w Częstochowie* z 12 listopada) powiedział: *"Moja działalność naukowa jest wypełnieniem powinności wobec Częstochowy. Jestem jej mieszkańcem od 1949 roku, ale przez związki rodzinne sięgam dalej. Dziadek był jednym z fundatorów Grobu Nieznanego Żołnierza. Wróciłem do Częstochowy po trzydziestu latach nieobecności, przywróciłem dawne więzy z miastem i mam nadzieję, że już tu pozostanę"*.

Na tablicy ogłoszeń Rektoratu aż gęsto od konkursów na stanowiska profesorskie w naszej i innych uczelniach. Te ogłoszenia mogą zainteresować tylko wąski krąg pracowników. Inni mogą wykazać się w konkursach z zakresu upowszechniania nauki. Podajmy ich organizatorów i oferty:

Polskie Radio BIS. kulturalno-edukacyjny program Polskiego Radia. ogłosiło konkurs otwarty na audycję popularno-naukową.

Wojewoda Włocławski ogłosił konkurs na najlepsze prace naukowe dotyczące województwa włocławskiego.

Towarzystwo Popierania i Krzewienia Nauk oraz Polska Fundacja Upowszechniania Nauki rozpowszechniło informację i regulamin nagrody im. Hugona Steinhausa. Nagroda za 1996 rok zostanie przyznana za wybitne osiągnięcia w upowszechnianiu nauki w postaci filmu popularnonaukowego, popularyzacji nauki w prasie, radiu i telewizji w okresie ostatnich trzech lat lub za całokształt twórczości w tym zakresie.

Zachęcamy pracowników do "próby sił" za kamerą. Dwukrotnego laureata II miejsca w konkursie filmowym "Śmiechu warte" (p. mgra Zdzisława Nowaka ze Studium PŃJO) już mamy. Warto spróbować coś bardziej serio. Pełną informację o powyższych konkursach posiada Redakcja Biuletynu.

SOS

"Młocność, mistrzu jest rzeźbiarką, co wykuwa żywot cały". Należy żywić nadzieję, że słowa Zygmunta Krasińskiego (*Do Kajetana Koźmiana*) spełnią się w odniesieniu do młoczości, która nie chce biernie czekać i jedynie z niepokojem śledzić coraz dramatyczniejszą sytuację polskiej nauki i szkolnictwa. Czujemy się zobowiązani podać do publicznej wiadomości, że młoczość studencka "ruszyła" na ratunek dla polskiej nauki. Oto słowody: Krajowa Komisja Koordynacyjna Niezależnego Zrzeszenia Studentów pismem skierowanym na ręce JM Rektora prof. dra hab. Ryszarda Szweca poinformowała o rozpoczęciu przez NZS ogólnopolskiej akcji "O RATUNEK DLA POLSKIEJ NAUKI". Akcja ma na celu przede wszystkim wywołanie ogólnonarodowej dyskusji na temat edukacji poprzez dotarcie do szerokich rzesz społecznych i uświadomienie im dwóch rzeczy: skali zapaści w polskiej nauce i w szkolnictwie oraz związku pomiędzy stanem nauki i oświaty a poziomem cywilizacyjnym i gospodarczym kraju.

W naukowych kręgach lepiej bogaci już w doświadczenia też debatują o palących problemach środowiska.

Rektorzy wszystkich polskich Uczelni zapoznali się ze stanowiskiem Rady Głównej w sprawie poselskich projektów z dnia 12 czerwca 1996 r. zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym oraz w ustawie o tytule naukowym i stopniach naukowych. Uchwałę RG w tej sprawie publikujemy dalej.

Uchwała Nr 328/98
Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego
z dnia 17 października 1996 r.

w sprawie poselskich projektów z dnia 12 czerwca 1996 r. zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym oraz w ustawie o tytule naukowym i stopniach naukowych, dotyczących zwiększenia uprawnień docentów nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego

Rada Główna Szkolnictwa Wyższego po zapoznaniu się z poselskimi projektami z dnia 12 czerwca 1996 r. zmian w ustawach o szkolnictwie wyższym oraz o tytule naukowym i stopniach naukowych (druk sejmowy nr 1761 i 1762) oraz po uzyskaniu w tej sprawie opinii rektorów szkół wyższych, stosownie do art. 42 ust. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. Nr 65, poz. 385 z późniejszymi zmianami), uchwala co następuje:

§ 1.

Proponowane projekty zmian w ustawach o szkolnictwie wyższym oraz o tytule naukowym i stopniach naukowych są modyfikacją poselskiego projektu zmiany ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych z dnia 6 lutego 1996 r., który Rada Główna – opierając się m.in. na opiniach zdecydowanie przeważających w środowiskach akademickich w Polsce – oceniła negatywnie w swej uchwale Nr 242/96 z dnia 28 marca 1996 r.

§ 2.

Celem aktualnego poselskiego projektu zmiany ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych jest wprowadzenie do art. 18 ust. 4 tej ustawy zapisu umożliwiającego mianowanie nauczycielom akademickim zajmującym stanowiska docentów, lecz nie posiadającym stopnia naukowego doktora habilitowanego, pełnienie funkcji promotorów i recenzentów w przewodach doktorskich. Równocześnie z artykułu tego (jak wynika z tekstu projektu) zostałyby usunięty zapis określający wymagania kwalifikacyjne jakie spełniać muszą recenzenci w przewodach habilitacyjnych.

Równoległy projekt zmiany ustawy o szkolnictwie wyższym przewiduje nadanie mianowanym nauczycielom akademickim na stanowiskach docentów (bez stopnia doktora habilitowanego) prawo wchodzenia w skład rad wydziałów (art. 50, ust. 1, pkt.3) oraz zatrudnienia do wieku 70 lat (art. 95, ust. 2, pkt. 2).

W sprawie projektu zmiany w ustawie o tytule naukowym i stopniach naukowych Rada Główna w pełni podtrzymuje swoje negatywne stanowisko wyrażone w uchwale Nr 242/96 z dnia 28 marca 1996 r., uważając, iż w obecnej sytuacji nawet częściowy powrót do stanu sprzed 1990 roku byłby zasadniczym błędem.

W ciągu przeszło 6 lat, jakie minęły od wejścia w życie obecnej ustawy liczba docentów nie posiadających stopnia doktora habilitowanego ulegała systematycznemu zmniejszaniu, w niektórych zaś uczelniach zmniejszyli oni już całkowicie. Część tych osób uzyskała w tym czasie stopień naukowy doktora habilitowanego, część zaś przeszła na emeryturę. Przywrócenie wszystkim pozostałym docentom z tej grupy – po ponad 6-letniej przerwie – uprawnień do dokonywania mogłoby w wielu dyscyplinach odbić się negatywnie na poziomie dokonań. Ważne znaczenie ma również fakt, że w tym czasie część docentów habilitowała się, uzyskując tym samym lepsze, bo oparte na bardziej nowoczesnych osiągnięciach, kwalifikacje do promowania doktorów, zwłaszcza w dyscyplinach szybko rozwijających się.

Przytoczony w Uzasadnieniu projektu ustawy argument, że docenci zostali powołani w swoim czasie na te stanowiska „w rezultacie postępowania kwalifikacyjnego, a więc w sposób proceduralnie identyczny jak mianowani profesorowie” należy uznać za niezasadniony. Mimo podobieństw proceduralnych, kryteria kwalifikacji na stanowiska docentów osób nie posiadających habilitacji były jednak inne niż na stanowiska profesorów, a ponadto – w wielu przypadkach – pozanaukowe.

Rada Główna zwraca ponadto uwagę, że pominięcie (w wyniku proponowanej zmiany) w art. 18 ust. 4 ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych wymagań dotyczących rezerwatów w przewodach habilitacyjnych jest niedopuszczalnym błędem legislacyjnym i świadczy o kompletnym niezrozumieniu przez autorów sensu proponowanego zapasu.

§ 4.

Projekt zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym dotyczący nadania docentom bez stopnia doktora habilitowanego uprawnień do członkostwa w radach wydziałów Rada Główna ocenia jako niezasadniony, biorąc pod uwagę fakt zanikania tej grupy osób wśród nauczycieli akademickich. Zwracamy uwagę, że art. 189 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym stwarza docentom możliwość – na podstawie uchwały senatu – członkostwa w radach wydziału, co uważamy za regulację prawidłową i wystarczającą. Przedłużenie okresu zatrudnienia tych osób do wieku 70 lat byłoby niewłaściwe, biorąc pod uwagę, że w niektórych (w tym bardzo dobrych) uczelniach liczne osoby, które uzyskały stopień doktora habilitowanego są zatrudnione na stanowiskach adiunktów, a więc do wieku 65 lat.

Podkreślamy również raz jeszcze naszą opinię wyrażoną już w uchwale Nr 242/96 z dnia 28 marca 1996 r., że zmiany w ustawach dotyczących szkolnictwa wyższego i nauk nie mogą być dokonywane w sposób fragmentaryczny. Wszelkie zmiany powinny być rozpatrywane całościowo i muszą

wynicie z winowiciw, oceny niedostatków obowiązujących aktów prawnych oraz aktualnej sytuacji szkolnictwa wyższego i nauki, a ich wprowadzenie musi być poprzedzone szeroką dyskusją środowiskową. W tym zaś przypadku opinia środowiska akademickiego jest zdecydowanie przeciwna proponowanym zmianom.

§ 5.

Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia oraz liczne, bardzo krytyczne opinie na temat proponowanej nowelizacji, wyrażane przez przedstawicieli środowisk akademickich, Rada Główna zdecydowanie negatywnie opiniuje projekty obu ustaw z dnia 12 czerwca 1998 r.: o zmianie ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych oraz o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym.

§ 6.

Przekazuje się niniejszą uchwałą Przewodniczącemu Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego, Przewodniczącemu Senackiej Komisji Nauki i Edukacji Narodowej, Ministrowi Edukacji Narodowej oraz rektorom uczelni wyższych.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GŁÓWNEJ

Jerzy OSIŃSKI

Publikujemy również wstęp obszernego, bo blisko trzydziestostronicowego, dokumentu, do dyskusji nad którym zachęcał środowiska akademickie prof. Jerzy Osowski, Przewodniczący Rady Głównej. Pełny tekst dokumentu z apelem o udział szerokich gremiów naszej Uczelni w dyskusji otrzymali Panowie Dziekani. Jest też do wglądu w Dziale Nauki.

Niektóre problemy szkolnictwa wyższego wymagające rozwiązań na drodze nowelizacji uregulowań prawnych

Wstęp

Od pewnego czasu toczy się w naszym Kraju dyskusja na temat przyszłego kształtu regulacji ustawowych dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki. W dyskusji tej można wyodrębnić dwa nurty. Reprezentanci pierwszego nurtu, który można by nazwać umownie „zachowawczym” powiadają: zaczekajmy, nie spieszmy się. Od wejścia w życie podstawowych ustaw:

- o szkolnictwie wyższym z 12 września 1990 r.,
- o tytule naukowym i stopniach naukowych z 12 września 1990 r.,
- o utworzeniu Komitetu Badań Naukowych z 12 stycznia 1991 r.,

minęło niespełna 8 lat. W tym okresie ukształtował się i okrzepł model funkcjonowania szkoły wyższej, oparty na znacznej autonomii. Środowisko i władze akademickie nauczyły się funkcjonować (w dość powszechnym odczuciu — zupełnie dobrze) w warunkach określonych przez obowiązujące przepisy osiągając przy tym znaczące sukcesy w wielu dziedzinach. Mimo malejących nakładów finansowych została radykalnie zwiększona liczba studentów, dokonano istotnych zmian programowych, zmieniono struktury organizacyjne oraz metody zarządzania uczelniami uzyskując znaczące oszczędności itp. I gdyby nie permanentny stan niedofinansowania, można by uznać stan obecny za zadowalający. Po co zatem dążyć do zmian ustawowych, niosących w sobie zawsze element niepewności i niebezpieczeństwo popsucia tego, co nieźle funkcjonuje.

Przedstawiciele drugiego nurtu argumentują zupełnie inaczej. Minęło już sześć lat od wejścia w życie podstawowych regulacji prawnych. W tym czasie w naszym Kraju dokonały się zasadnicze zmiany polityczne, społeczne i gospodarcze. Zmienilo się otoczenie, w którym działają szkoły wyższe. Powstał zupełnie nieznany przedtem, dynamicznie rozwijający się sektor uczelni niepaństwowych. Czeką nas w najbliższych latach wejście do struktur i organizacji europejskich. Ustawy uchwalone w r. 1990, nie dostosowane do tak wielkiej dynamiki zmian, stają się w coraz większym stopniu gorsetem hamującym dalszy rozwój. Zmiany w ustawach są zatem konieczne.

Oba przedstawione tu w skrócie i uproszczeniu stanowiska oparte są na godnych uwagi argumentach, co czyni trudnym kategoryczne opowiadanie się za którymś z nich. Jako dodatkową

okoliczność trzeba jednak brać pod uwagę to, że w ostatnim okresie odbywały się różne głosy [1 - 4 - 3 - 3 - 10 - 13] postulujące, w bezpośredniej lub pośredniej formie, wprowadzenie zmian w systemie edukacji narodowej, ze szczególnym uwzględnieniem szkolnictwa wyższego i nauki, w tym także proponujące zmiany ustawowe. Niedawno mieliśmy do czynienia z poselskimi inicjatywami wprowadzenia zmian do ustawy o tytule i stopniach naukowych, bardzo zresztą niefortunnie przyjętymi przez środowisko akademickie; inicjatywy te ostatnio wznowiono. Wniesiony do Sejmu projekt ustawy o wyższych szkołach zawodowych stworzy — w wypadku jego przyjęcia — istniejącą nową sytuację prawną dotyczącą dużej części szkolnictwa wyższego.

Wśród zjawisk występujących obecnie, a nie uwzględnionych praktycznie (lub uwzględnionych w bardzo małym zakresie) przy opracowywaniu obowiązującej teraz ustawy, są między innymi:

- zjawiskowe tworzenie i szybki ilościowy rozwój wyższych szkół niepaństwowych, o odmiennej niż szkoły państwowe, sytuacji ekonomicznej i prawnej, a także o odmiennej strukturze i formie zatrudnienia kadry;
- konieczność (częściowego przynajmniej) dostosowywania się państwowych szkół wyższych do wymogów gospodarki rynkowej, rozrost różnych form kształcenia odpłatnego, zwłaszcza studiów zaocznych, a w konsekwencji także i potrzeba zmian w sposobach zarządzania szkołami wyższymi;
- coraz częściej występujące zajmowanie kilku stanowisk w różnych szkołach wyższych przez jednego nauczyciela akademickiego („wieloletowość”), z wszystkimi negatywnymi tego skutkami.

Zjawiska te zmuszają do rozważenia potrzebnych do ich ujęcia (znowelizowanych, lub raczej — nowych) rozwiązań legislacyjnych.

Trzeba wreszcie wziąć pod uwagę konieczność stworzenia spójnej wizji ogólnej polityki edukacyjnej państwa, obejmującej całość edukacji, od szkół podstawowych (a nawet wychowania przedszkolnego) do szkół wyższych i studiów doktoranckich, z włączeniem różnych form studiów podyplomowych, kształcenia otwartego itp., przy oczywistym powiązaniu — przede wszystkim w odniesieniu do studiów wyższych — z polityką naukową (por. stanowiska Rady Głównej [5, 6]). Podejmowanie dotychczas całościowe opracowania mające zaproponować taką wizję byłyby chybione, ale wizja taka musi powstać i na pewno powstanie. Jej zarysowanie i przyjęcie wymusi, z pewnością zmiany legislacyjne dotyczące systemu edukacji, w tym — w szczególności — szkolnictwa wyższego. Dodać trzeba, że wizja ta musi uwzględniać konieczność objęcia kształceniem na poziomie wyższym znacznie większego odsetka młodzieży (do 30% populacji dziewiętnastoletków), co zmusza do zmiany dotychczasowego modelu studiów — głównie magisterskich; znaczna część studentów będzie zdobywać wiedzę i umiejętności na studiach trzyletnich (ewentualnie — 3,5-letnich). Ta kwestia już spowodowała przedstawienie wspomnianego wyżej projektu nowej ustawy o wyższych szkołach zawodowych (który wywołał gorące dyskusje).

Z koniecznością zmian legislacyjnych trzeba się więc liczyć. Można co najwyżej dyskutować terminy ich wprowadzania, ale środowisko akademickie powinno wyrobić sobie zdanie na ten temat z

możliwie dużym wyprzedzeniem, aby wyeliminować niebezpieczeństwa wynikające z zaskakujących i nie przemyślanych projektów. Jest to bowiem sprawa ogromnej wagi, aby zmiany legislacyjne były zgodne z opiniami środowiska akademickiego, z potrzebami i celami polityki edukacyjnej oraz by nie były rezultatami partykularnych interesów środowiskowych i wpływów politycznych.

Rada Główna Szkolnictwa Wyższego wyraża więc pogląd, że nadszedł czas na rozwinięcie, podjętej już w pewnym zakresie, szerokiej dyskusji środowiskowej nad kompleksem zagadnień dotyczących systemu szkolnictwa wyższego i nauki, w powiązaniu z całością problematyki edukacyjnej

Rada Główna, działając zgodnie z duchem i literą ustawy o szkolnictwie wyższym (por. art. 42. ust. 2, pkt 1 tej ustawy), przedstawia środowisku akademickiemu przegląd podstawowych problemów szkolnictwa wyższego, ze szczególnym uwzględnieniem tych, które — zdaniem Rady — wymagają innego niż dotychczas spojrzenia, a w wielu przypadkach, nowych rozważań legislacyjnych. Rada wypowiada się też w kwestiach, co do których — chociaż są zgłaszane propozycje zmian — uważa, iż rozwiązania dotychczasowe powinny być zachowane.

Niektóre z naszych propozycji mogą być kontrowersyjne. Uważamy jednak, że podjęcie i rozwinięcie szerokiej dyskusji środowiskowej (co jest naszym celem) wymaga przedstawienia konkretnych tez. Zdajemy sobie sprawę, że w opracowaniu tym nie poruszyliśmy niektórych ważnych problemów. Nie przedstawiliśmy np. przedłożonego jednolitego ujęcia ustawowego całokształtu spraw oświaty, szkolnictwa wyższego i nauki. Nie ustosunkowaliśmy się też do problemów finansowania edukacji i badań naukowych, gdyż zagadnienia te wykraczają daleko poza ramy ustawy o szkolnictwie wyższym. Wymagają one uregulowań w innych aktach prawnych, aż do konstytucji włącznie, a dyskusja nad nimi musi objąć kręgi szersze niż społeczność akademicka.

Nasze opracowanie nie może być traktowane jako próba przedstawienia projektu nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. Jest to materiał do dyskusji, na znacznie jednak większym stopniu szczegółowości, niż ujęty w poprzednio cytowanych dokumentach Rady Głównej (por. [5, 6]). Mamy nadzieję, że w wyniku tej dyskusji Rada Główna (zapewne następnej już kadencji) będzie mogła sformułować, w sposób bardziej precyzyjny, bo oparty na opiniach środowiska, podstawowe założenia dla przyszłych prac legislacyjnych.

Z tą nadzieją przekazujemy to opracowanie do rąk tych wszystkich, którym bliskie są sprawy szkolnictwa wyższego i nauki, szerzej — sprawy całego systemu edukacji w naszym kraju.

Wymienimy jeszcze zagadnienia omawiane w materiale:

1. Uwagi ogólne dotyczące ustawy o szkolnictwie wyższym.
 2. Nadzór MEN nad uczelniami.
 3. Uczelnie "autonomiczne".
 4. Rodzaje studiów i nadawanych tytułów zawodowych.
 5. Struktura uczelni i związki uczelni.
 6. Kierowanie i zarządzanie uczelnią.
 7. Akademicka Komisja Akredytacyjna.
 8. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego.
 9. Stanowiska pracowników naukowo-dydaktycznych.
 10. Studia doktoranckie.
 11. Problem jednoetatowości.
 12. Uczelnie niepaństwowe.
 13. Współpraca z Instytutami PAN i innymi placówkami naukowymi.
 14. Sprawy związane z tytułem naukowym i stopniami naukowymi.
 15. Kształcenie nauczycieli w szkołach wyższych.
-

I jeszcze jeden ważny głos w dyskusji na temat poselskiego projektu ustawy (druk nr 1539) o zmianie ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych. Przedstawiony materiał - z prośbą o rozpowszechnienie - jest tak ciekawy, że aż żal, że nie możemy go, ze względu na obszerność, zacytować w całości. Pełny tekst, autorstwa prof. zw. dra hab. Stanisława Wykretowicza z Poznania, jest do wglądu w Dziale Nauki; tu zaprezentujemy wybrane fragmenty uwag Pana Profesora.

"Inicjatywa ustawodawcza grupy posłów z dnia 11 października 1995 roku (druk nr 153) w sprawie zmiany ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych (uchwalonej 12 sierpnia 1990 roku), zasługuje na najwyższe uznanie. Zmierza ona bowiem do przywrócenia właściwego rozumienia pojęcia "habilitacja". (...) W obydwu definicjach (autor uwag cytuje wyjaśnienia słowa "habilitacja" według Wielkiej Encyklopedii Powszechnej PWN i Słownika Wyrazów Obcych PWN - przyp. A.P.) nie ma mowy o zatwierdzaniu habilitacji przez jakikolwiek organ centralny administracji państwowej. Nie ma takiej instytucji w krajach Europy Zachodniej, nie było też w Polsce w okresie międzywojennym. Według Stanisława Pięgonia, prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego, członek PAU (a po wojnie również PAN), a także światowej sławy sławisty Aleksandra Brücknera, prof. Uniwersytetu w Berlinie nadawanie stopni naukowych, tryb uzyskiwania docentury (odpowiednik dzisiejszego stopnia doktora habilitowanego), kwalifikowanie do robku naukowego profesorów - stanowiło suwerenne i wyłączne prawo rad wydziałów uniwersytetów i wyższych szkół akademickich. Demokratyczne państwo darząc uczelnie akademickie szerokim samorządem, daje w ten sposób wyraz swego uznania i zau-

fania do kompetencji naukowych i moralnych profesorów: ich gremiów kolegialnych - rad wydziałów i senatów - prawdziwych aeropagów nauki, czyli grona uczonych rozstrzygających sprawy, o których wyżej mowa, w sposób ostateczny. W tym właśnie kierunku zmierza projekt ustawy (druk nr 1539) o zmianie ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych (głównie art. 3, ust. 1-6 i art. 27, ust. 14). (...) proponowana zmiana ustawy jest właściwym, choć spóźnionym o co najmniej sześć lat, krokiem w kierunku likwidacji Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych - instytucji, której działalność w istotny sposób przyczyniła się do powstania owej luki technologicznej i pokoleniowej, co z reguły miało miejsce w państwach o centralnym nadzorze nad nauką, zwłaszcza młodszego pokolenia uczonych, ludzi rozwojowych i wyzwolonych spod ograniczeń metodologii marksistowskiej. Centralna Komisja jest postrzegana jako kontynuacja Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych, i w tym sensie stanowi relikwitu epoki stalinowskiej. To właśnie pokolenie, które swoje doświadczenia naukowe zdobyło już w okresie III Rzeczypospolitej - w warunkach wolności i demokracji, i legitymuje się znaczącym dorobkiem naukowym, z reguły w naukach społecznych dezawuuje wyniki badań starszego pokolenia - w Centralnej Komisji postrzega ostoję konserwatyzmu i застоju nauki w Polsce. Odrzuca argumenty tych, którzy centralny nadzór nad poziomem prac naukowych obłudnie uzasadniają troską o wysoki poziom nauki. Przeczy temu - mimo tego nadzoru - aktualny stan naszej nauki, czego zresztą (faktom nie można zaprzeczyć) nie kwestionują obrońcy CK. (...) W świetle obowiązującej ustawy o tytule i stopniach naukowych z 1990 roku, rola rad wydziałów, które posiadają prawo do przeprowadzania przewodów habilitacyjnych, została w praktyce sprowadzona do organów opiniujących, a nie stanowiących, bowiem ich uchwały o nadaniu stopnia doktora habilitowanego oraz oceny dorobku naukowego na tytuł profesora podlegają zatwierdzeniu przez CK w Warszawie. W ten sposób organ administracyjny, bo takim jest CK, a nie akademicki, faktycznie nadaje w Polsce stopnie naukowe. Jest to głęboka deformacja w organizacji polskiej nauki, która w istotny sposób ogranicza jej wolność, podważa kompetencje naukowe i moralne uczonych, przede wszystkim ich gremiów kolegialnych rad wydziałów i senatów, które w całym cywilizowanym świecie są suwerenne w nadawaniu stopni i tytułów naukowych. Tak więc, CK jako anachronizm minioniej epoki pozostaje w rażącej opozycji do jednej z fundamentalnych zasad ustrojowych III Rzeczypospolitej - zasady wolności."

Padają liczne przykłady faktów, cytowania stanowisk, głosy "za" i "przeciw". Dla ludzi, którzy mało mieli okazji "otrzeć się" o doświadczenia innych lub własne z kontaktów "z sądem kapturowym" - jest to szokująca lektura. Miłym zaś dla naszych Czytelników będzie fakt, że profesor aż dwukrotnie przytacza wypowiedź naszego adiunkta dra Macieja Woźniczki, zaczerpniętą z artykułu "Po co CKK" (*Rzeczpospolita* Nr 39 (3993) z dnia 15 lutego 1993 r.): "Tak to jest możliwe, żeby w wolnej Polsce, w cywilizowanej Europie, pod koniec XX wieku decyzję o losie uczonego podejmowali anonimowi sędziowie "A" i "B"? Można więc pracować w uczelni co najmniej 17 lat (8 lat jako asystent i 9 lat jako adiunkt), mieć pozytywną opinię we własnym środowisku, spory dorobek naukowy, pozytywne opinie recenzentów książki habilitacyjnej, a i tak można zo-

stać uznanym nagle za osobę nie nadającą się do dalszego wykonywania zawodu. Jakże żalosne i iluzoryczne wydaje się z tej perspektywy skrzętne gromadzenie materiałów do habilitacji, kolokwium habilitacyjne, głosowania, uchwały, "nadanie stopnia doktora habilitowanego" przez radę wydziału i inne elementy drobiazgowej procedury habilitacyjnej. Po co ta cała maskarada?"

Zakończmy wybór uwag i argumentów przedstawionych przez prof. dr. hab. Stanisława Wykretowicza. Jego konkluzja: "Poselska inicjatywa ustawodawcza (druk nr 1559) zmierza do "poprawienia" ziego prawa i uchwalenia przez Sejm Prawo Zespołowe nowego prawa, które dobrze będzie służyć nauce i szkolnictwu wyższemu w Polsce".

Rada Główna Szkolnictwa Wyższego zakończyła prace nad systemem jakości kształcenia w szkołach wyższych. Wyniki tych prac przekazane zostały do wiadomości Rektorom wszystkich Uczelni z prośbą o zapoznanie z materiałem pp. Dziekanów i Rady Wydziałów. Przewodniczący Rady Głównej prof. Jerzy Osowski materiał ten przedstawił Panu Ministrowi Edukacji Narodowej proponując wykorzystanie przy opracowywaniu powszechnego zinstytucjonalizowanego systemu oceny jakości nauczania w szkołach wyższych.

Rada Główna podtrzymuje jednak pogląd wyrażony w stanowisku Nr 31/95 z dnia 23 listopada 1995 r., że nie czekając na ustanowienie powszechnego systemu - należy już obecnie wdrażać w uczelniach mechanizmy wewnętrznej (instytucyjnej, wydziałowej, uczelnianej) oceny jakości kształcenia. Jest to szczególnie ważne i pilne - jak napisał Przewodniczący RG - w sytuacji gwałtownego ilościowego rozwoju pozastacjonarnych form kształcenia - co ma niewątpliwie wpływ na jego jakość.

"Nauka. Na ratunek województwu" to podtytuł artykułu "Wielcy ludzie do słownika" z Gazety Wyborczej (22 listopada 1996 r.). Redaktor pisze w nim o rozpoczęciu formalnej działalności Redakcji Słownika Biograficznego Ziemi Częstochowskiej, której celem będzie zebranie i wydanie w formie książkowej informacji o wyróżniających się postaciach życia społeczno-politycznego, religijnego, kulturalnego i gospodarczego regionu. Redakcję tworzą: prof. dr hab. Andrzej J. Zakrzewski - przewodniczący, prof. dr hab. Stefan Folaron, prof. dr hab. Jan Przewłocki, prof. dr hab. Jan Związek, dr Dariusz Złotkowski - sekretarz.

Na temat prac zespołu wypowiadał się prof. Zakrzewski. Wypowiedź zakończył: "Najważniejsza jednak, naszym zdaniem, jest szybka redakcja słownika. Jest to szczególnie ważne w czasie cięskusji nad istnieniem województwa".

WSPÓŁPRACA Z ZAGRANICĄ

Z prezentowanego niżej zaproszenia nie mieliśmy sposobności skorzystać.

Mariusz Biały-Torreyden
Thomas Bruggemann
Mark Formanow
Heiner Geisbe
Carsten Giese
Thomas Hax
Stephan Homann
Doris Kästner
Markus Klein-Vehn
Rupprecht Kosselleck
Maria Langenstroth
Christiane Laun
Ulrike Moschke
Saskia Niehaus
Alfred Schramm
Dirk Vollenbroich
Thomas Wrede

Gäste:
Grzegorz Banaszkiwicz
Henriette Damm
Lutz Mommsen
Kerstin Plattner
Achim Reimann
Matthias Schanip
Michael Schultze
Lidia Steinkamp
Katja Struß
Krystyna Szwajkowska
Cornelius Volker

Alexander Linnard
Druckgraphie 1965 - 1966
Autoren von:
Joachim Paul Bornmann,
Ludwig Gerson, Mark Mulica,
Ellenwirth Kelly, Fred Thaler,
u.a.

Kunstaussstellung 7. - 10. November 1996
Ateliergemeinschaft
Schulstraße 22, 48149 Münster

Zur Eröffnung am 7. November, 19 Uhr
laden wir Sie und Ihre Freunde
herzu.

Eintritt frei, jedoch ist
eine kleine Spende für den Saal und die Stromkosten
erwartet.

Einladende Worte: Dr. Martin Heidegger
Kunstwerke von: E. Schlegel

Es spielen die Wiking Blues Prognosis

Öffnungszeiten: Fr. u. Sa. 14 - 20 Uhr, So. 12 - 20 Uhr

W dniach 6-12 listopada przebywali w Münster mgr Krystyna Szwajkowska i adj. hab. Grzegorz Banaszkiwicz, uczestnicząc w dorocznej wystawie "NOVEMBER" organizowanej przez stowarzyszenie Ateliergemeinschaft. W prezentacjach udział biorą człon-

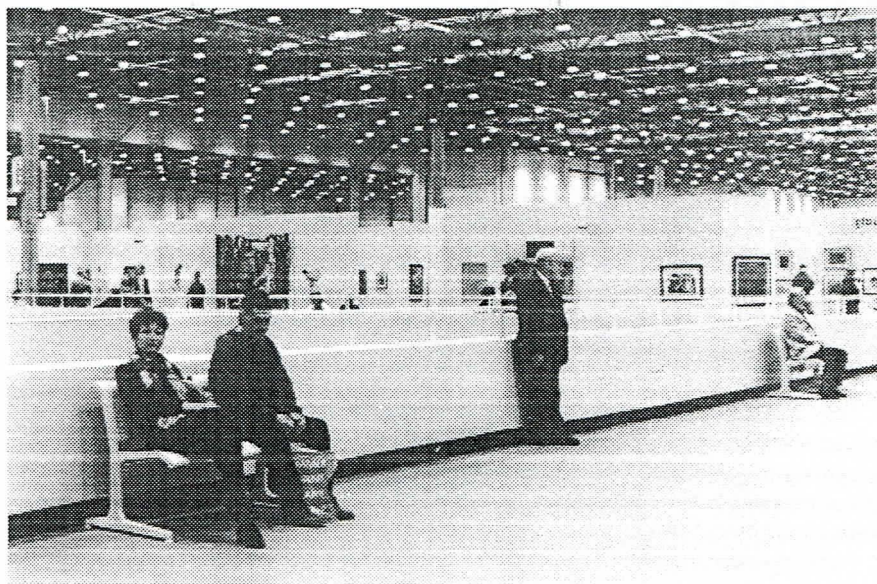

lowie srowarzyszenia, a także goście (wszyscy uwidocznieni na wspólnej fotografii). W tym roku byli nimi artyści z Niemiec, Holandii, no i pracownicy naszego Instytutu Plastyki, jak widac wyżej jako jedyjni przedstawiciele Polski.

Osobą zapraszającą był p. Heiner Geisbe, współpracujący od roku z Pracownią Litografii IP WSP.

W sprawozdaniu delegowani napisali: "Przez cztery dni trwania pokazu (w godzinach popołudniowych) wystawę odwiedzali widzowie, przyjaciele i rodziny artystów, dziennikarze, przedstawiciele galerii i muzeów, studenci Akademii. Mieliśmy okazję do wielu rozmów, gdyż odwiedzający interesowali się żywo zarówno technicznymi, jak i ideowymi aspektami prezentowanych prac, pytali o inspiracje, nasze studia, 'tajemnice' warsztatowe".

W czasie krótkiego pobytu w Niemczech p. K. Szwałkowska i p. G. Banaszkiewicz zwiedzali też galerie i muzea. W Kolonii zwiedzili jecine z największych w Europie Targi Sztuki Współczesnej - ART COLOGNE '96, gdzie zakupili dla Instytutu Plastyki WSP w Częstochowie katalog wystawy wraz z CD-ROM-em zawierającym ponad 1000 obra-

zów i innych obiektów artystycznych prezentowanych przez galerie z Europy, a także - choć nieliczne - pozaeuropejskie.

Malarstwo tak
zaprezentowane
rzadko kto miał
sposobność
podziwiać.

Jako ciekawostkę podajemy (za autorami sprawozdania): 11 listopada był dniem rozpoczęcia tradycyjnego karnawału w Kolonii, święta szaleństw i swobody. Nasi delegowani nie mogli jednak w nim uczestniczyć, gdyż obowiązki służbowe nakazywały im wracać do kraju. Pewnie portfele też, gdyż podróż i pobyt finansowali ze środków własnych.

Do sprawozdania artyści dołączyli również wycinki prasowe, gdzie relacjonowane było wspomniane na wstępie wydarzenie artystyczne i wymieniany był wielokrotnie udział w nim naszych reprezentantów.

Kolejną podróż zagraniczną odbyła dr Anna Kozłowska. W dniach 13-16 listopada uczestniczyła czynnie w konferencji naukowej "Znaczenie niemieckich szkół średnich w multikulturowym rozwoju Moraw.

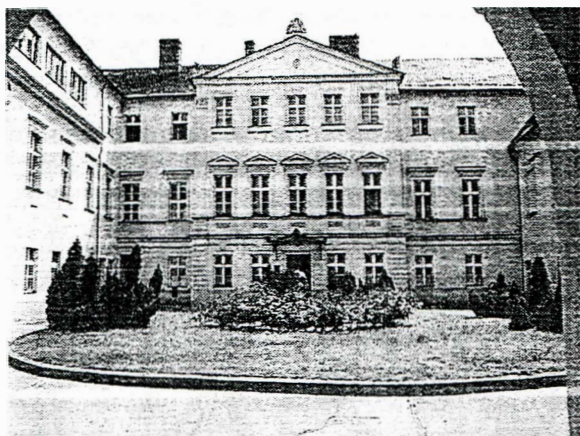
Význam německé střední školy při multikulturním rozvoji Moravy
I. mezinárodní konference
*Bedeutung der deutschen Mittelschule bei der multikulturellen
Entwicklung des Mährens
I. internationale Konferenz*

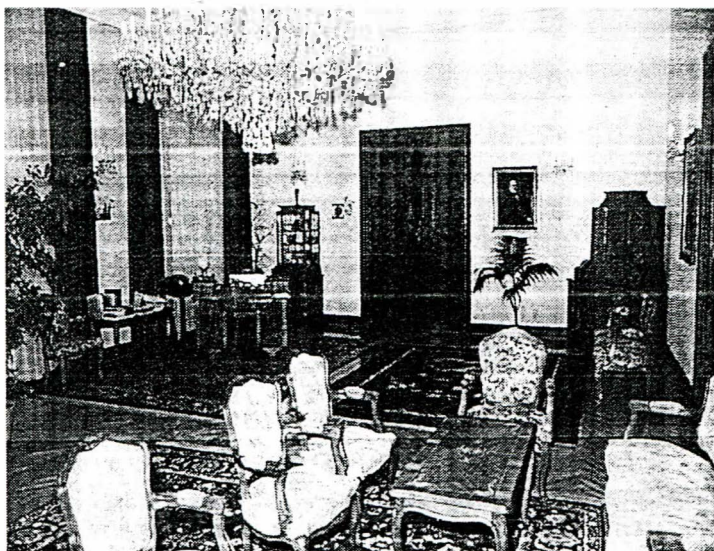
Zaprezentowała tam referat.

* A. Kozłowska: Německé školství v Polsku 1945-1963
(*Deutsches Schulwesen in Polen in Jahren 1945-1963*)

Równoległe z konferencją poświęconą problemowi szkolnictwa niemieckiego odbyło się w Uniwersytecie Polackiego w Olomuńcu "robocze spotkanie" Międzynarodowego Zespołu Pedagogicznych Badań Profesjonalnych "Od porównania do kooperacji".

Przypomnijmy Czytelnikom, dr Anna Kozłowska z Zakładu Pedagogiki Ogólnej Instytutu Pedagogiki i Psychologii jest jednym z dwóch przedstawicieli Polski w zespole reprezentowanym przez dwóch przedstawicieli z dziesięciu państw: Austrii, Czech, Danii, Holandii, Niemiec, Polski, Słowacji, Słowenii, Szwecji, Węgier. Chyba mamy być z czego dumni.

Mamy też czego zazdrościć. Zamieszczamy kilka fotek z folderu (udostępnionego przez dr A. Kozłowską) Uniwersytetu w Olomuńcu.

Gwoli wyzwolenia się z kompleksów dodajmy, że historia Uniwersytetu jest znacznie, znacznie dłuższa niż WSP w Częstochowie.

W dniach 13-25 listopada prof. dr hab. Iwan Kityk przebywał w Instytucie Fizyki w Uniwersytecie Angers we Francji. Przeprowadzał tam badania, a także uczestniczył jako egzaminator w obronie pracy doktorskiej B. Sachraoui.

W ramach porozumienia między naszą Uczelnią a Uniwersytetem i. Jana Ewangelisty Purkyne na zaproszenie kierownika Katedry Fizyki RNDr. Jaroslava Pavlika, CSc w dniach 17-23.XI.96 r. przebywali w Usti doc. dr Bogdan Calusiński i dr A. Kwiatkowska.

Kolejny etap badań antropometrycznych i sprawnościowych dzieci i młodzieży ze szkół polskich, ukraińskich i rosyjskich realizowała we Lwowie w dniach 18-25.11.96 r. ekipa naszych przedstawicieli: dr Joanna Rodziewicz-Gruhn, mgr Wacław Baczyński i p. Maciej Krzapa, dyplomant Zakładu Kultury Fizycznej.

Celem zebrania materiałów i tekstów źródłowych do tematu: "Austriacka literatura współczesna - perspektywy, kierunki rozwoju" oraz przeprowadzenia konsultacji naukowych dotyczących tego zagadnienia przebywała w dniach 25-28 listopada w Instytucie Literackim i w Instytucie Tłumaczeń Uniwersytetu Wiedeńskiego dr Joanna Ławniowska-Koper z Instytutu Filologii Obcych.

W tych cyklicznych spotkaniach od dziesięciu lat uczestniczy dr Gizela Kurpanik Malinowska, obecnie Kierownik Zakładu Filologii Germańskiej w Instytucie Filologii Obcych. Stałego uczestnika spotkań organizatorzy zwolnili częściowo z opłat.

W dniach 1-7 grudnia br. pracownicy Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego: dr Piotr Bragiel, dr Jacek Koziol, dr Michał Piasecki i mgr Wojciech Ciesielski przebywali w Selb/Bayern w związku z realizacją umowy o zakupie laboratorium pomiarów kalorymetrycznych w firmie NETZSCH. Umowa przewiduje bezpłatne szkolenie w siedzibie firmy. Na zakup aparatury środki przyznał Komitet Badań Naukowych.

W dniach 7-14 grudnia br. na zaproszenie prof. R. Blinca z Instytutu "Josef Stefan" w Ljublanie (Słowenia) przebywał prof. Jan Kityk, który przeprowadzał badania w zakresie optyki nieliniowej.

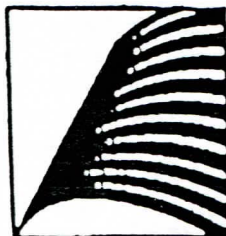
Dr Jolanta Wilsz w terminie 16-XII-1996 r. - 15-II-1997 r. realizować będzie staż w Instytucie Pedagogiki i Psychologii Kształcenia Zawodowego w Kijowie.

Kulturkämpfe und kulturelle Deutungsmacht

**Tagung in Zusammenarbeit mit dem
INTERNATIONALEN ARBEITSKREIS
LITERATUR UND POLITIK IN DEUTSCHLAND**

**vom
29. November 1996
bis
01. Dezember 1996**

**In der
Karl-Arnold-Akademie
Bonn-Bad Godesberg**

**Karl-Arnold-
Stiftung e. V.**

Instytut Fizyki gościł w dniach 6 do 8 listopada prof. Andrzeja O. Markowskiego z partnerskiego ośrodka Przedsiębiorstwa Naukowo-Produkcyjnego "Karat" we Lwowie.

W dniach od 6 do 11 listopada w Instytucie Filologii Obcych przebywała grupa trzynastu studentów z Uniwersytetu w Bonn. W programie pobytu były m.in. spotkania na temat studiów języków obcych w niemieckim i polskim ośrodku, na temat kultury niemieckiej, wieczory poezji polskiej, wykład prof. cfr Hiltrud Gnug (opiekuna grupy) z zakresu współczesnej literatury niemieckiej. Pobyt grupy finansowany był w pełni przez stronę niemiecką.

Uniwersytet Trzeciego Wieku ma już określoną pozycję w środowisku lokalnym. Nie tylko lokalnym. skoro wkroczył na etap wymiany zagranicznej. Zaczął od partnerów ze wschodu, ale w toku przygotowania są spotkania z partnerami francuskimi i niemieckimi.

W dniach 4-7 listopada 41 słuchaczy Uniwersytetu Trzeciego Wieku ze Lwowa przyjechało na zaproszenie naszego UTW, kierowanego przez dr Marię Juszczyk. Przyjechali autokarem (sponsorem przejazdu był Konsul RP we Lwowie) w poniedziałkowy wieczór. Na przywitanie podarowali książkę o Lwowie i list, którego treść prezentujemy na kolejnej stronie. List podobnej treści otrzymał również JM Rektor.

Każdy uczestnik lwowskiej grupy otrzymał "gościń" na cały pobyt u jednego ze słuchaczy. We wtorek obie grupy - goście i gospodarze - wysłuchali wykładu cfr Barbary Czekaj Kubickiej na temat związków Lwowa i Częstochowy w literaturze. Wykładu wysłuchał też zaproszony na spotkanie w Lwowiakami przedstawiciel Częstochowskiego Towarzystwa Przyjaciół Lwowa. Był też on uczestnikiem kolejnego punktu programu - spotkania z JM Rektorem prof. dr. hab. Ryszardem Szwedem i Dziekanem Wydziału Pedagogicznego dr. Adamem Rosolem. JM Rektor wręczył goszczącej grupie szereg pozycji wydanych przez uczelniane wydawnictwo.

Słuchacze UTW we Lwowie w czasie krótkiego pobytu w naszym mieście zwiedzili nie tylko Częstochowę, jej zabytki, a także w grupach "pilotowanych" przez słuchaczy UTW przy WSP zwiedzali okolice i ... biesiadowali. Mieli sobie tyle do powiedzenia, choć było to ich pierwsze spotkanie.

Rewizyta planowana jest w maju 1997 roku.

Od dr M. Juszczyk dowiedzieliśmy się, że nasi słuchacze wielokrotnie już podejmowali działania na rzecz swoich Koleżanek i Kolegów z UTW we Lwowie. Działania, mówiąc wprost, charytatywne. Ostatnio przekazali ok. stu paczek. Taka jest potrzeba chwili. A warto podkreślić, że podejmują te działania ludzie, którzy niejednokrotnie są w trudnej sytuacji finansowej. Kierownictwo Uniwersytetu szuka i dla nich sponsorów wielu okazjonalnych spotkań, jak na przykład zbliżający się "opiatek". W drodze swych

Lwów, 31 października 1996 r.

Wielce Szanowna Pani !

Proszę przyjąć wyrazy naszej najgłębszej wdzięczności za zaproszenie grupy Słuchaczy Lwowskiego UTW i umożliwienie im osobistego poznania Częstochowy - przesławnej duchowej i historycznej skarbnicy Polski! Za Pani pośrednictwem przekazujemy serdeczne "Bóg zapłać!" wszystkim wspaniałomyślnym PT Uczestnikom Częstochowskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku za ich dobrą wolę, gościnność i pomoc w organizacji pobytu naszych Słuchaczy! Jesteśmy przekonani, że, udostępnione za Waszym pośrednictwem, Jasnogórskie skarby wiary, kultury i sztuki pozostawią bogate i niezatarte wrażenia w sercach i umysłach naszych Słuchaczy.

Pragniemy również serdecznie podziękować wszystkim Ofiarodawcom i Organizatorom tak szczodrej i cennej pomocy charytatywnej, okazanej przez Częstochowski UTW Słuchaczom Lwowskiego UTW !

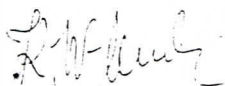
Mamy nadzieję, że wiosną będziemy mieć zaszczyt i przyjemność gościć Słuchaczy Częstochowskiego UTW we Lwowie.

Z wdzięcznością i głębokim szacunkiem

Andrzej Otko, dyrektor UTW

*Krystyna Węgier-Maksymowicz,
wicedyrektor UTW*

poszukiwań odnajduje życzliwych, którzy choć nie mogą wesprzeć finansowo UTW, oferują bezrobotnym słuchaczom pracę. A to dzisiaj tak wiele!

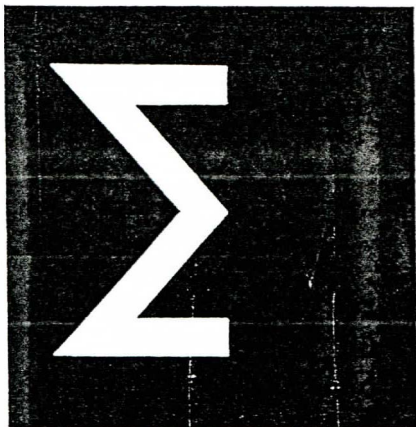
25 listopada rozpoczęła staż artystyczny w Instytucie Plastyki p. Alla Trofimienko ze Lwowa. Ukraińska artystka chce pracować wśród częstochowskich kolegów, uczestniczyć w zajęciach aż do 10 lutego 1997 roku. Pobyt w Instytucie Plastyki finansować będzie z własnych środków, podobnie jak p. Heiner Geisbe, który w tym roku chce kontynuować współpracę z Pracownią Litografii w naszej Uczelni.

Instytut Fizyki gościł w dniach 4-7 grudnia br. pracowników partnerskiego ośrodka (Przedsiębiorstwa Naukowo-Produkcyjnego "Karat" we Lwowie): dr Andrzej Pawłowicz Kowalski, mgr Walentyna Aleksiejewna Balitska, mgr Liubow Josipijwna Szpotiuk.

W dniach 11-13 grudnia Instytut Filologii Polskiej gościł sześciu pracowników naukowych z Katedry Bohemistyki UJEP w Ustí. Alena Debicka, Ivo Horak, Ivana Kolarova, Antonie Kreislova, Karel Kamis i Vaclav Miller udział w czwartym już wspólnym spotkaniu na temat polsko-czeskich kontaktów.

I jeszcze przedstawimy część informacji, przekazanych do wiadomości Wydziałom poprzez pp. Dziekanów.

Do końca grudnia istnieje możliwość ubiegania się o stypendium im. Josepha Conrada Ambasady Brytyjskiej. Program tych stypendiów został zapoczątkowany przez Ambasadę Brytyjską w Polsce w 1991 r. Od tego czasu co roku na stypendia w Wielkiej Brytanii wyjeżdża z Polski około 10 absolwentów uczelni wyższych. Osoby starające się o stypendia nie mogą mieć przekroczonych 35lat. Możliwości wyboru tematu szkolenia lub prowadzenia prac badawczych są różnorodne, jednak preferowane są tematy związane z integracją Polski z Unią Europejską i innymi zachodnimi instytucjami lub rozwojem demokracji w Polsce.

EUREKA

Przyjęte w listopadzie 1994 roku „Założenia polityki proinnowacyjnej państwa” określają jako szczególnie ważny cel strategiczny osiągnięcie przez Polskę standardów rozwojowych, które są warunkiem pełnego uczestnictwa i odpowiedniej pozycji naszego kraju w Unii Europejskiej. Niezbędnym fundamentem tej pozycji będzie współpraca i partnerstwo w wielu wspólnych przedsięwzięciach, programach i organizacjach. Uzyskanie przez Polskę członkostwa w Inicjatywie EUREKA jest jednym z ważnych kroków w dobrym kierunku — w kierunku budowy powiązań naszej nauki i gospodarki z nauką i gospodarką zjednoczonej Europy.

KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH
BIURO POLSKIEGO KOORDYNATORA PROJEKTÓW EUREKI

W 1985 roku Konferencja Ministrów 17 państw europejskich oraz przedstawiciele Komisji Wspólnot Europejskich podjęła decyzję o powołaniu do życia Inicjatywy EUREKA.

Inicjatywa EUREKA miała być odpowiedzią przemysłu i gospodarki w skali całej Europy na zagrożenie dominacją gospodarczą i przemysłową Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej oraz państw Dalekiego Wschodu.

Cielem Inicjatywy miało być zwiększanie nowoczesności, produktywności i konkurencyjności przemysłu europejskiego tak, aby mógł on podjąć walkę o zachowanie swojej pozycji w kluczowych dziedzinach na rynkach światowych.

Rządy państw członkowskich zobowiązywały się do promowania i wspierania współpracy „ponad granicami” pomiędzy partnerami przemysłowymi i instytucjami badawczymi, realizującymi wspólne przedsięwzięcia — projekty EUREKI.

Podstawowym kryterium nadania projektowi statusu projektu EUREKI miała być jego innowacyjność, realna perspektywa na opracowanie i podjęcie produkcji nowego wyrobu, wdrożenie nowej technologii lub usługi, szansa na komercyjną sprzedaż rynkową rezultatów projektu.

Idea współpracy, zapisana w 1985 roku w podstawowym dokumencie Inicjatywy EUREKA — Hanowerskiej Deklaracji Zasad, nie uległa zmianie przez 10 lat dynamicznego rozwoju Inicjatywy: administracje państw członkowskich EUREKI wspierają partnerów realizujących wspólne projekty na zasadzie komercyjnej; partnerzy angażują przede wszystkim własne środki i dzielą pomiędzy siebie zyski ze sprzedaży rezultatów projektów.

Inicjatywa EUREKA jest postrzegana w Europie jako ważny element integracyjny. Jednocześnie ma ona wymierny wpływ na rozwój gospodarczy całego kontynentu.

Z około 1400 projektów, które uzyskały status projektów EUREKI, realizowanych jest obecnie 720, a środki zaangażowane w ich realizację wynoszą około 10,4 miliarda ECU.

EUREKA 1985 – 1995

W okresie pierwszych 5 lat istnienia Inicjatywy grono jej członków powiększało się o kolejne państwa Europy Zachodniej, które akceptowały zasady i kryteria zawarte w Hanowerskiej Deklaracji Zasad.

W 1990 roku EUREKA jako pierwsza zachodnioeuropejska organizacja zareagowała pozytywnie na głębokie zmiany polityczne i systemowe zapoczątkowane w Europie Środkowej i Wschodniej, podejmując decyzję o likwidacji barier uniemożliwiających instytucjom państw tego regionu współrealizację projektów EUREKI.

Zaproponowano utworzenie punktów informacyjnych EUREKI w tych państwach i jasno określono warunki, na jakich mogą one być przyjmowane do grona państw członkowskich.

W 1992 roku Węgry, w 1993 — Rosja, w 1994 — Słowenia, a w 1995 roku Polska i Czechy uzyskały pełne członkostwo w Inicjatywie EUREKA, akceptując zbiór zasad określonych w Hanowerskiej Deklaracji i jednocześnie spełniając międzynarodowe standardy prawne w dziedzinie ochrony własności intelektualnej i przemysłowej.

Obecnie członkami Inicjatywy EUREKA są:

AUSTRIA	FRANCJA	ISLANDIA	PORTUGALIA	TURCJA
BELGIA	GRECJA	LUKSEMBURG	ROSJA	WĘGRY
CZECHY	HISZPANIA	NIEMCY	SŁOWENIA	WIELKA BRYTANIA
DANIA	HOLANDIA	NORWEGIA	SZWAJCARIA	WŁOCHY
FINLANDIA	IRLANDIA	POLSKA	SZWECJA	UNIA EUROPEJSKA

Kraje Europy Środkowej i Wschodniej zaproszone do współpracy w ramach EUREKI:

ALBANIA	ESTONIA	ŁOTWA	SŁOWACJA
BULGARIA	LITWA	RUMUNIA	UKRAINA

Współpraca w ramach Inicjatywy EUREKA z partnerami z Europy Środkowej i Wschodniej przyniosła w efekcie znaczące zwiększenie liczby nowych projektów EUREKI i otworzyła dodatkowe perspektywy integracji gospodarczej w skali kontynentu.

EUREKA W POLSCE

W 1991 roku w Komitecie Badań Naukowych utworzono PUNKT INFORMACYJNY EUREKA.

Przez 4 lata podejmowano różne działania promocyjne.

organizowano spotkania informacyjne dla przedstawicieli polskich jednostek naukowych i badawczo-rozwojowych, przygotowywano polskie instytucje do efektywnego udziału w konferencjach EUREKA, tworzone procedury finansowego wspomagania udziału polskich partnerów w projektach EUREKA.

nawiązywano rosnące kontakty z instytucjami związanymi z opracowywaniem i wdrażaniem nowoczesnych technologii w przemyśle.

W maju 1994 roku, przy dużej pomocy koordynatorów projektów EUREKA z Holandii, Austrii, Francji, Szwecji, Węgier i Wielkiej Brytanii, KBN zorganizował pierwszą w krajach nieczłonkowskich konferencję EUREKA „R&D Cooperation with Poland”. Przedstawiciele 40 polskich instytucji naukowych i badawczo-rozwojowych spotkali się z 70 przedstawicielami uniwersytetów, instytutów badawczych i firm komercyjnych z państw członkowskich Inicjatywy, proponując im rozpoczęcie współpracy na bazie własnych propozycji nowych projektów EUREKA.

Powyższe działania zaowocowały włączeniem się polskich instytucji do szeregu projektów EUREKA.

Opierając się na istniejących w Komitecie Badań Naukowych procedurach opiniowania i finansowania udziału polskich instytucji w projektach EUREKA oraz środkach wydzielonych w ramach SPUB (Specjalne Programy lub Urządzenia Badawcze), podjęto szereg decyzji finansowych związanych ze współrealizacją projektów EUREKA.

Na podstawie uzyskanych doświadczeń, Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych podjął decyzję o wystąpieniu z prośbą o przyjęcie Polski do grona państw członkowskich Inicjatywy EUREKA.

W dniu 30 czerwca 1995 roku Konferencja Ministerialna Inicjatywy EUREKA podjęła jednogłosną decyzję o przyjęciu Polski do Inicjatywy EUREKA. W tym samym dniu przewodniczący Komitetu Badań Naukowych, wiceprezes Rady Ministrów, profesor Aleksander Łuczak podpisał w imieniu rządu polskiego odpowiedni dokument o przyjęciu przez Polskę Hanowerskiej Deklaracji Zasad i podjęciu wszystkich zobowiązań wynikających z członkostwa w Inicjatywie EUREKA.

WEWNĘTRZNE UREGULOWANIA PRAWNE

Ukazał się aneks z dnia 31.10.1996 r. do zarządzenia wewnętrznego R-0210/15/95 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 19.10.1995 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie. W § 1 Rektor obwieszcza:

W Administracji Uczelni

1. W miejsce dotychczasowego samodzielnego stanowiska ds. organizacji i kontroli wewnętrznej tworzę:
 - samodzielne stanowisko ds. organizacji i zarządzania;
 - samodzielne stanowisko ds. kontroli wewnętrznej bezpośrednio podległe Rektorowi.
2. Z dotychczasowego Działu Spraw Pracowniczych i Płac
 - wyłączam Sekcję Płac;
 - likwiduję stanowisko Kierownika Sekcji Kadr;tworzę:
 - Samodzielną Sekcję Płac, bezpośrednio podległą Kwestorowi;
 - Dział Spraw Pracowniczych, bezpośrednio podległy Rektorowi.

Aneks wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od 1.02.1997 roku.

Aneksem z dnia 16.11.1996 r. do powoływanego powyżej zarządzenia samodzielne stanowisko ds BHP podległe dotychczas Dyrektorowi Administracyjnemu z dniem 1.10.1996 r. podporządkowane zostało bezpośrednio Rektorowi Uczelni.

Do 15 listopada Senatorowie i kierownicy jednostek mogli wnieść uwagi do Regulaminu Pracy, zaś do 31 stycznia przyszłego roku mogą oni wnieść sugestie poprawek do Statutu Uczelni i innych aktów normujących prawo wewnętrzne. Kierownicy wszystkich jednostek pismo w tej sprawie otrzymali już 18 listopada. jest więc czas przemysleć sugestie zmian.

CZY ISTNIEJE?

"Czy istnieje polska filozofia?" to tytuł wykładu prof. zw. dr hab. Jana Hertricha Woleńskiego inauguracyjnego spotkania członków Oddziału Częstochowskiego Polskiego Towarzystwa Filozoficznego.

Wysłuchujący się 13 listopada w treść wypowiedzi Profesora mogą spróbować dać odpowiedź na pytanie, czy istnieje polska filozofia. Nie ma natomiast wątpliwości, że istnieje Częstochowski Oddział Polskiego Towarzystwa Filozoficznego.

Polskie Towarzystwo Filozoficzne Oddział Częstochowski

42-200 Częstochowa, ul. Anny Krajowej 36A, pok. 121

Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Filozoficznego poparł inicjatywę naszych pracowników i na Wainym Zgromadzeniu Delegatów 27 stycznia 1996 roku powołany został Częstochowski Oddział PTF (czy filozofowie i fizycy nie zważnią się o akronim ich towarzystw?). Przewodniczącym częstochowskiego oddziału wybrany został dr hab. Andrzej Pluta, sekretarzem - dr Ryszard Miszczyński.

CHWILE ZADUMY

Listopad zaczyna się dniem poświęconym pamięci Tych, co odeszli. Rodziny spotykają się nad grobami najbliższych. Nasza WSP-owska rodzina straciła na zawsze już wielu swoich bliskich. Rozprośzeni są na różnych cmentarzach. Ale pamięć o Nich powinna być wiecznie żywa. Kierując się tym przeświadczeniem Klub Emerytowanych Nauczycieli Akademickich zaprosił wszystkich, którzy poprzez udział w nabożeństwie żałobnym, odpawionym 26 listopada w kościele Rektorackim, chcieli dać dowód pamięci, szacunku do Zmarłych Koleżanek i Kolegów. Mszę celebrował ks. prof. Jan Związek w asyście duszpasterza akademickiego ks. Zdzisława Zgrzebnego.

Inicjatorzy spotkania przypomnieli nazwiska zmarłych 37 nauczycieli akademickich. Lista jest dłuższa o dwa nazwiska pracowników, przypadkowo pewnie dołączonych do grupy nauczycieli, bo gdyby odtworzyć listę wszystkich zmarłych pracowników, byłaby - niestety - pewnie podwójnej długości.

Serdeczna w intencjach inicjatywa Klubu Emerytowanych Nauczycieli Akademickich wywołuje u wielu nieuniknioną refleksję. Po "tamtej stronie" wszyscy mamy być równi. Nie dzielimy naszej społeczności bodaj w zadumie i wspomnieniach o Tych, którzy nie dotrwali listopada 1996 roku. Tak więc listopadowo westchnijmy za wszystkich Zmarłych, znanych czy nieznanym, którzy zaistnieli w szeregach społeczności WSP.

SPOTKANIE REKTORÓW WYŻSZYCH I SZKÓŁ PEDAGOGICZNYCH

Naradza rektorów wyższych szkół pedagogicznych w Rowach k/Słupska, w której uczestniczyli Prorektor ds. Nauczania i Wychowania dr Grażyna Pietruszewska i prof. dr hab. Józef Świętek (jako przedstawiciel szkół pedagogicznych w Kadzie Uniwersyteckiej Saksonii Wyzszej) rozpoczęła się nieoczekiwanie tragicznie. Wieczorem 21 listopada, a więc w przeddzień roboczych obrad, w gronie uczestników spotkania zmarł nagle gospodarz konferencji prof. dr hab. Stefan Rudnik, Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Słupsku. Społeczność akademicka bratniej Uczelni poniosła bolesną stratę. Łączymy się w smutku z pracownikami i studentami okrytej żałobą Uczelni.

ZE ŚWIATA NAUKI, KULTURY I SZTUKI

25 listopada 1996 r. Uniwersytet Śląski przeżywał podniosłą uroczystość.

REKTOR I SENAT UNIWERSYTETU ŚLĄSKIEGO

ZAPRASZAJĄ

NA

UROCZYSTOŚĆ NADANIA GODNOŚCI DOKTORA HONORIS CAUSA

ADAMOWI STRZAŁKOWSKIEMU

PROFESOROWI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO,
CZŁONKOWI POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI,
CZŁONKOWI KOMITETU REDAKCYJNEGO „PHYSICS LETTERS”
WYBITNEMU FIZYKOWI W DZIEDZINIE FIZYKI JĄDROWEJ,
BADACZOWI ZAGADNIEN ASTROFIZYKI, FIZYKI JĄDROWEJ I MEDYCYNY,
NAUCZycIELOWI I WYCHOWAWCY WIELU POKOLEŃ FIZYKÓW,
ORGANIZATOROWI NAUKI POLSKIEJ — W SZCZEGÓLNOŚCI
STUDIÓW I BADAŃ W DZIEDZINIE FIZYKI W KATOWICACH

UROCZYSTOŚĆ ODBĘDZIE SIĘ DNIA 25 LISTOPADA 1996 R. O GODZ. 11.00

W SALI SEJMU ŚLĄSKIEGO W KATOWICACH

PRZY ULICY JAGIELLOŃSKIEJ 25

(URZĄD WOJEWÓDZKI, WEJŚCIE OD PLACU SEJMU ŚLĄSKIEGO)

Fragment zaproszenia już mówi wiele o zasługach Profesora Strzałkowskiego dla nauki polskiej, o ogromnych zasługach organizacyjnych dla rozwoju kierunku fizyki w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Znacznie więcej możemy dowiedzieć się z wystąpienia prof. dra hab. Wiktora Zippera "prawnie wybranego przez Świątą Rządę Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Śląskiego promotorem Pana Profesora Zwyczajnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Doktora Habilitowanego Adama Strzałkowskiego". Zacytujemy niektóre fragmenty tego wystąpienia pt. "Laudatio Profesora Adama Strzałkowskiego":

"Prof. Adam Strzałkowski jest autorem 3 książek popularyzacyjnych i 2 znakomitych opracowań podręcznikowych (...), autorem lub współautorem ponad 160 oryginalnych artykułów naukowych, z których wiele zyskało szeroki rozgłos i uznanie.(...) Wielkie są też zasługi organizacyjne Profesora Strzałkowskiego. (...) Był współtwórcą i wicedyrektorem Instytutu Fizyki Jądrowej w Krakowie. Pełnił funkcję Prorektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dyrektora Instytutu Fizyki UJ. Był organizatorem filii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Katowicach. Kierował przez wiele lat Zakładem Fizyki Jądrowej Instytutu Fizyki UJ. Jego Zakład stał się znanym w świecie liderem doskonałego zespołu naukowego.

(...) Wykłady Profesora Strzałkowskiego prowadzone od 1953 roku cieszą się ogromnym uznaniem wśród studentów i pracowników naukowych. Prof. Adam Strzałkowski jest wychowawcą i nauczycielem, a dla wielu niezastąpionym mistrzem o wielkim autorytecie. Wypromował on 17 doktorów z fizyki jądrowej. Jego uczniowie są dzisiaj profesorami w uczelniach Polski i za granicą."

W gronie naszych profesorów jest także student i magistrant profesora Adama Strzałkowskiego prof. dr hab. Janusz Berdowski. Na uroczystości w Sali Sejmu Śląskiego wystąpił w podwójnej roli - jako przedstawiciel Władz Rektorskich WSP w Częstochowie, a także jako zaproszony student prof. dra hab. A. Strzałkowskiego. Towarzyszyli Mu inni studenci Profesora: dr Ewa Berdowska i dr Anna Kwiatkowska. Prof. dr hab. J. Berdowski znalazł się w kameralnym gronie dyplomantów Profesora Strzałkowskiego, z którymi Wyróżniony spędził miłe popołudnie po uroczystościach bardzo podniosłych i oficjalnych, z udziałem dostojnych gości z kraju i zagranicy, w czasie których został "obsypany" listami gratulacyjnymi (w tym od Ministra Edukacji Narodowej i Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych) i kwiatami. Fakt, że na uroczystości "odmeldowało się" po ...dziestu latach dwudziestu dwóch z dwudziestu sześciu studentów pierwszego roku oraz kilkudziesięciu z pierwszych trzech lat pracy profesora w Filii UJ w Katowicach potwierdza opinię, że Profesor Adam Strzałkowski cieszy się nie tylko ogromnym autorytetem naukowym, ale szacunkiem i sympatią, której czas nie zasnuł niepamięcią.

Prorektor ds Nauki oprócz wielu wrażeń ze spotkania w Katowicach przywiózł obszerną broszurę, opracowaną na tę okoliczność przez Dział Nauki i Współpracy z Gospodarką Uniwersytetu Śląskiego. Zawiera ona Życiorys *Profesora Adama Strzałkowskiego*, Laudatio *Profesora Wiktora Zippera*, Wykład promocyjny *Profesora Adama Strzałkowskiego* i Scenariusz uroczystości. Wśród naszych pracowników jest wielu związanych zarówno z Uniwersytetem Jagiellońskim, jak i Uniwersytetem Śląskim.

znają oni na pewno znał postać Profesora Stanisława Skoczka nie tylko z literatury, ale także zainteresuje ich ten materiał? Czy zdążymy doczekać w naszej obecnej chwili, by skończyć ze "ściągą" jaką jest scenariusz uroczystości promocji na stopień doktora honoris causa?

Te zaproszenia mówią prawie wszystko.

PROGRAM

1. ks. prof. dr hab. Jan Zwiasek. *Alena Kurokka w diecezji częstochowskiej (1931-1939)*
2. prof. dr hab. Henryk Dominiczak. *Stwierdzenie w Częstochowie o przesiedleniu granic miasta i powstanie o nim świadectw 1922 - 1934*
3. prof. dr hab. Ryszard Szwed. *Częstochowa w Związku Miast Polskich w latach 1917 - 1939*
4. prof. dr hab. Jan Walczak. *Wzrost o "małą dzielnicę" w Częstochowie - "Główna Narodowa" w latach 1932 - 1935*
5. dr Jerzy Mizgański. *Życie polityczne Żydów w Częstochowie w latach 1918 - 1939.*
6. dr Zbigniew Grządzieński. *Działalność asystenta Polskiego Związku w Częstochowie.*
7. dr Waldemar Tyraś. *Częstochowskie realizacje sztuk Aleksandra Fredry do 1939 roku.*
8. dr Aleksander Jaskiewicz. *Wystawa sztuki religijnej z 1934 roku i niektórzy uczestniczący w niej artyści.*
9. dr Waldemar Palus. *Częstochowa w świetle pamiętników doktora Stanisława Nowaka.*
10. mgr Gazyňa Drożdżek. *Działalność parlamentarna Kazimierza Puzoska w okręgu częstochowskim w latach 1922 - 1935.*
11. mgr Robert Szwed. *Częstochowa w wyborach parlamentarnych z 1925 roku.*
12. mgr Beata Urbanowicz. *Udział samorządu miejskiego, stowarzyszeń i organizacji w rozwoju szkolnictwa wczesnego w Częstochowie w latach 1918 - 1939.*
13. mgr Grzegorz Bastiński. *Robotnicze kluby sportowe "Raków" i "Skra" w Częstochowie w latach 1921 - 1939.*
14. mgr Juliusz Ściwowski. *"Częstochowa znowu swoim" - pamięć poetycka w czasie o niepodległość w latach 1914 - 1918.*
15. mgr Ryszard Stefanik. *Ruch Pracyjaciół Harcerskich w Częstochowie w latach 1929 - 1939.*
16. mgr Krzysztof Spruch. *Jednostki garnizonu częstochowskiego w walkach o granice RP 1919 - 1920.*

Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie
Instytut Filozoficzno-Historyczny
Zakład Historii Najnowszej

w 78 rocznicę odzyskania niepodległości
organizuje sesję naukową na temat:

WIELKIE I MAŁE PROBLEMY CZĘSTOCHOWY W POLSCE ODRODZONEJ (1918 - 1939)

14 listopada 1996 r. o godzinie 1000
w budynku głównym WSP przy ul. Wąszyńskiego 4 Sala 5+

*Komisja Historyczna
Polskiej Akademii Nauk
- Oddział w Katowicach*

*Polskie Koleje Państwowe
- Oddział Drogowy
w Częstochowie*

*Instytut Filozoficzno - Historyczny
Wyższej Szkoły Pedagogicznej
w Częstochowie*

*Rada Programowo - Organizacyjna
dłś Monografii Historycznej
Częstochowy*

uprzejmie zapraszają na

KONFERENCJĘ NAUKOWĄ

**DROGA ŻELAZNA
WARSZAWSKO - WIEDENSKA.
150 - LAT
TRADYCJI KOLEJNICTWA
W REGIONIE
CZĘSTOCHOWSKIM.**

*która odbędzie się 3 grudnia 1996 r.
w gmachu głównym
Wyższej Szkoły Pedagogicznej
w Częstochowie
ul. Waszyngtona 4/8 sala 54*

ZAPROSZENIE

PROGRAM KONFERENCJI

Wystąpienie **J. M. Rektora**
WSP w Częstochowie - godz. 10.00

Wystąpienia zaproszonych
gości - godz. 10.05

OBRADY - godz. 10.15 - 14.00

Prof. dr hab. Ryszard Kołodziejczyk:
- "Powstanie i znaczenie Drogi Żelaznej
Warszawsko - Wiedeńskiej w dziejach
Polski."

Prof. dr hab. Ryszard Szwed:
- "Kolej Warszawsko - Wiedeńska
w okresie Powstania Styczniowego
na ziemiach pogranicza Królestwa
Polskiego ze Śląskiem."

Dr Mirosława Szczygiel:
- "Szkoła Techniczna Drogi Żelaznej
Warszawsko - Wiedeńskiej 1875 - 1918."

Dr. Marceł Antoniowicz:
- "Koleją z Radomska przez Częstochowę
do Zawiercia. Uwagi na temat osad
związanych linią kolejową w regionie
Częstochowskim."

Dr Franciszek Sobalski:

- "Wpływ Kolei Warszawsko - Wiedeńskiej
na rozwój miasta Częstochowy
do I wojny światowej."

P. Zdzisław Urbaniski:

- "Zbiory upamiętniające trudne je
kolejnictwa w Częstochowie."
(komunikat)

DYSKUSJA

Przerwa obiadowa godz. 14.00 - 15.00

KONTYNUACJA OBRAD godz. 15.00 - 18.00

Mgr Jadwiga Borowska - Antoniewicz:

- "Budowa i architektura dawnego
dworca kolejowego w Częstochowie"

Mgr inż. Andrzej Paszke:

- "Stacja w Częstochowie -
zmiany i rozbudowa."

Dr Waldemar Palus:

- "Powstanie Kolei Herbskiej
w Częstochowie."

Mgr inż. arch. Ryszard Frankiewicz

- "Architektura nowego dworca kolejowego
w Częstochowie."

Mgr Stanisław Podobiński:

- "Zagron i dowcip językowy kolejarzy"
(komunikat)

DYSKUSJA

Zamknięcie obrad godz. 18.30

STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE HISTORII

Instytutu Filozoficzno-Historycznego
WSP Częstochowa

SERDECZNIE ZAPRASZA NA

STUDENCKĄ KONFERENCJĘ NAUKOWĄ:

***„CZĘSTOCHOWA I REGION
NA PRZESTRZENI WIEKÓW,
W BADANIACH MŁODYCH
HISTORYKÓW”.***

**dn. 12.XII.1996r. (czwartek)
godz.10.00**

Program Studenckiej Konferencji Naukowej:

„Częstochowa i region na przestrzeni wieków. w badaniach młodych historyków”

1. Anna Cukier : „Przemiany społeczno-kulturalne w regionie częstochowskim w XX wieku na przykładzie Przystajni”.
2. Mariusz Grzyb : „Działania bombowe w rejonie Częstochowy 2-3.IX.1939r.”.
3. Izabela Guz : „Działalność społeczna i oświatowa Żydów w Częstochowie w okresie międzywojennym”.
4. Andrzej Kapica : „Organizacja Sądu Wojewódzkiego w Częstochowie, na tle problemów sądownictwa PRL w latach 70-tych”.
5. Paweł Kolmas : „Działalność społeczno-gospodarcza Ostrowskich (od połowy XVIII wieku do roku 1923)”.
6. Beata Krawczyk : „Górnictwo rud żelaza w regionie częstochowskim na przykładzie wsi Panki”.
7. Marek Muc : „Powstanie i unifikacja Policji Państwowej w Polsce w II Rzeczypospolitej”.
8. Michał Orman : „Działalność interwencyjna Ochotniczej Straży Pożarnej w Częstochowie na przykładzie lat 1931-1934”.
9. Jaromir Puszek : „Szkolnictwo żydowskie w latach dwudziestych w Polsce na przykładzie Częstochowy”.
10. Aneta Smugowska : „Kulturotwórcza rola szkoły w dwudziestoleciu międzywojennym w regionie częstochowskim na przykładzie wsi Dzieżnuki”.
11. Krzysztof Spruch : „Działania 27 pułku piechoty we wrześniu 1939 roku”.

INSTYTUT MUZYKI WSP W CZĘSTOCHOWIE
MUZEUM CZĘSTOCHOWSKIE

zapraszają
na:

KONCERT PEDAGOGÓW

Wykonawcy:

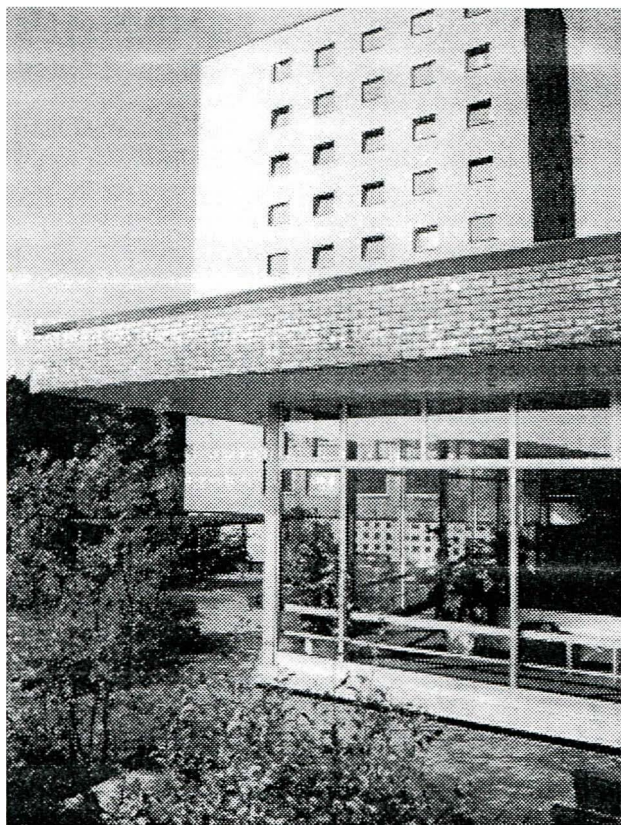
Gabriela Szendzielorz - fortepian
Maciej Zagórski - fortepian
Marta Popowska - słowo o muzyce

W programie:

B. Schaeffer, L. Hughes, R. Maciejewski,
B. Szabelski, A. Berg, A. Działek,
S. Bussotti, S. Barber.

Koncert odbędzie się 13.11.1996 r. o godz. 17.00
w Muzeum Częstochowskim (Ratusz)

Po powrocie z delegacji zagranicznej, o której donosiliśmy w poprzednim wydaniu Biuletynu, adż. Andrzej Desperak przedstawił "pamiątki" z podróży - noty z gazet lokalnych na temat Jego osoby i prezentacji oraz zdjęcie obiektu, gdzie miała miejsce

Stiftung für liberale Politik.

THEODOR HEUSS
AKADEMIE

Artysta aranżuje nie tylko własne wystawy. Kilkakrotnie współpracował z miejscowym Muzeum. Pochwalił się tym przy okazji zachęcania do zwiedzania ostatniej wystawy w murach Muzeum (otwarcie jej miało miejsce 20 listopada). Nie tylko ją aranżował, ale zaprojektował graficznie przepiękny katalog. Jest on zwiastunem tego, co mamy szansę obejrzeć jeszcze na wystawie "Artyści Częstochowy 1850-1960" /Widać nie tylko historycy chcą - i słusznie - wynieść ludzi najbardziej zasłużonych dla miasta/.

Rok temu opracował graficznie pierwszy z tej serii katalog, który utrwalił wystawę: "Grafika Polska XX wieku". Jego dokonaniem był projekt graficzny katalogu, plakatu, zaproszenia oraz aranżacja wystawy. Autorem znaku graficznego serii jest Jego instytutowy kolega ad j. Zdzisław Żmudziński. Katalog A. Desperak zamknął własnym tekstem.

„Dokładnie nie pomnę wieku, pozwala pełniej zrozumieć dominujące w nim zjawiska artystyczne. Sztuka abstrakcyjna jest jednym z nich, wyrażuje od momentu powstania stałą się rozwojową i intelektualną atrakcyjność.

Pierwszą uwey abstrakcyjniści sztuki XX wieku kładli szczególny nacisk na znaczenie formy w obrazie. Stazeuski mowi: „W sztuce najbardziej szkodliwą rzeczą jest treść, czyli anegdota, a jedynie ważna jest forma. Forma sama w sobie zawiera znaczenia, forma wyraża naglebsze stany psychiczne, forma tworzy porządek. A porządek to piękno.”

Mając świadomość korzeni kulturowych europejskiej tożsamości, biorących swój początek z tradycji śródziemnomorskiej – antycznej – wzbogaconej o prawdę religijną Starego i Nowego Testamentu, a progu nowego wieku odrzucając możliwość nadania wszystkim awangardy pouczającego sensu poprzez wzbogacenie ich o element prawdy duchowej – sakralnej. Herbert Read w książce „O pochodzeniu formy w sztuce” pisze: „Jeżeli nie potrafimy powstrzymać tych proc. zniszczenia i standaryzacji, materializmu i przekazu masowego, sztuka zawsze będzie groziła dezintegracją. Autentyczne sztuki dnia dzisiejszego uwikłane są w heroiczną walkę z miernotą i wartościami masowymi, a jeżeli tę walkę przegrają, wówczas sztuka, w tym sensie, w jakim ma znaczenie, zginie. Gdy ginie sztuka, duch ludzki staje się bezsilny, świat zaś cofa się w barbarzyństwo.” Stanowisko to podziela wielu artystów i myślicieli naszego wieku. I ja wierzę, że duchowość czyni człowieka lepszym. „Obraz nie może pomnazać zła, sprzyjając destrukcji, powinien wyzwać to, co w człowieku dobre, szlachetne, pełne nadziei. Nie ukrywam, że w tym, co robię, dążę do piękna, które jest dzisiaj często zapomniane. A piękno to ład, porządek i harmonia. Nie interesuje mnie taka postawa artysty, która sprzyja złu, która nie wnosi nic poza jego ilustracją. Stwierdza ona jedynie istnienie zła. Nie daje nadziei.”

Awangarda XX wieku wzbogacona o prawdę religijną,
duchowā – taką nadzieję daje.

ANDRZEJ DESPERAK

Na obecnej wystawie nie odnajdziemy prac artystów jeszcze żyjących. Ale katalog z wystawy „Wobec przestrzeni” (XI Plener Miejski Częstochowa’96) przybliży nam artystów (bo o każdym znajdziemy w nim kilka słów) i prezentuje prace piętnastu artystów współczesnych, do tego aż w czterech przypadkach bliskich nam. Oto oni: Andrzej Desperak, Włodzimierz Karankiewicz, Włodzimierz Kulej, Ewa Zawadzka. (Pominięto w katalogu kolejnego naszego pracownika, Wernera Lubosa, który również zaistniał na tej wystawie). Dwa dalsze nazwiska wielu z nas zachowało w pamięci jako nazwiska WSP-owskich kolegów: Wojciech Prażmowski, Tadeusz G. Wiktor.

19 listopada w Urzędzie Miasta Częstochowy odbyło się kolejne spotkanie Rady programowo-organizacyjnej ds. monografii historycznej Częstochowy. Mamy w niej swoich przedstawicieli: prof. dr hab. Ryszard Szwed, prof. dr hab. Jan Walczak, ks. prof. dr hab. Jan Związek, dr Marceli Antoniewicz, mgr Joanna Grochowska. Są też znakomici historycy z innych ośrodków akademickich.

Monografia po raz pierwszy w tak szerokim zakresie prezentować ma dzieje miasta, Klasztoru Jasnogórskiego i najbliższego otoczenia. Monografia składać się będzie z czterech tomów:

- I. Dzieje miasta w okresie starożytności (pod redakcją prof. dr. hab. Feliksa Kuryłki);
- II. W epokę niewoli narodowej 1793-1918 (pod redakcją prof. dr. hab. Ryszarda Kolodziejczyka);
- III. Częstochowa w latach 1918-1945 (pod redakcją prof. dr. hab. Ryszarda Szweda);
- IV. Po drugiej wojnie światowej (pod redakcją prof. dr. hab. Krystyny Kersten).

Redaktorem Naczelnym jest prof. dr hab. Ryszard Kolodziejczyk. Sekretarzem Naukowym - dr Marceli Antoniewicz. Nad tekstami pracuje 36 autorów. Konspekt monografii zapowiada 46 rozdziałów, z czego autorami dwudziestu pięciu są pracownicy Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie.

Dr Andrzej Wasiak wziął udział w konferencji dydaktyków historii z Uniwersytetów i Wyższych Szkół Pedagogicznych w Centralnym Ośrodku Metodycznym Studiów Nauczycielskich przy Wyższej Szkole Pedagogicznej im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Spotkanie w dniu 25 listopada poświęcone było problemowi nauczycieli historii i szkół, w których studenci odbywają praktyki ciągłe i śródroczne.

Przy okazji przypominania systemu rozliczania grantów uczelnianych (uwaga: termin zakończenia realizacji wydatków - 10 grudnia 1996 r., termin rozliczenia z Kwesturą - 15 grudnia 1996 r., rozliczenie merytoryczne - w terminie wskazanym przez Kierownictwo Wydziałów, jednak nie później jak do 15 stycznia 1997 roku) Redakcja miała sposobność pozyskać nieco spóźnione informacje. Prof. Jerzy F. Sztuka przedstawił katalog z wystawy, która miała miejsce w czerwcu br.

Była to wystawa jubileuszowa z okazji 25-lecia FIDEM, tym razem w Neuchatel w Szwajcarii.

Prof. J.F. Sztuka, jako jedyny z Polski, znalazł się w gronie dwudziestu artystów zaproszonych do odrębnej, indywidualnej prezentacji.

KONGRES FIDEM
NEUCHATEL
VI/1996

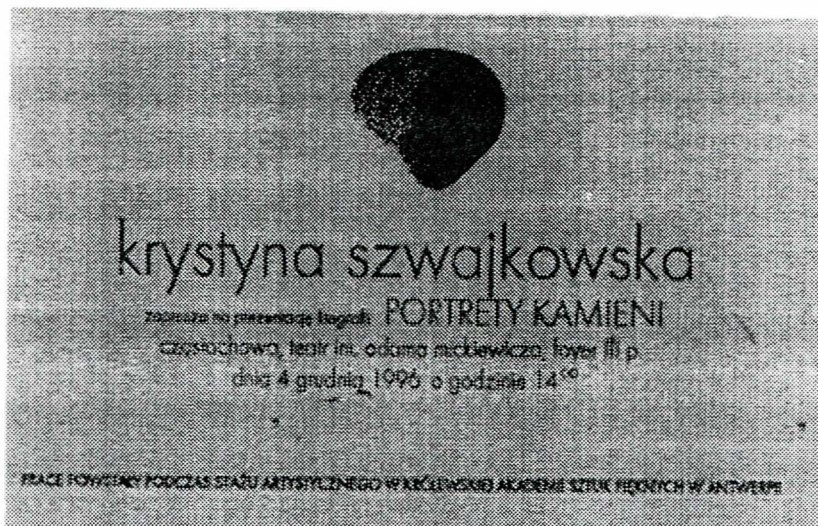
GRANT UCZELNIANY
GU MWA/ 56/96
PROJEKT-J.F. SZTUKA
FOTO - A. ŻAKOWICZ

Poza pokazem, o którym mowa, miała miejsce bogata prezentacja artystów z ok. 60 państw, które należą do FIDEM. W tej części również zaistniał Profesor Sztuka. Nasz plastyk jest członkiem Stowarzyszenia Federation Internationale de la Medaille od 1980 roku. Spotkania skupiają medalierów, kolekcjonerów i wydawców medali.

JERZY
FILIP
SZTUKA

4 grudnia w foyer Teatru im. Adama Mickiewicza w Częstochowie odbyła się prezentacja litografii Krystyny Szwajkowskiej "Portrety kamieni". Prezentowane prace powstały podczas stażu artystycznego w Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Antwerpii, gdzie nasza plastyczka spędziła pierwsze pół bieżącego roku.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

W ostatnim okresie drukarnie opuściły kolejne książki sygnowane znakiem Wydawnictwa WSP w Częstochowie. Oto ich tytuły:

- Henryk Dominiczak, *Przygotowanie pracy magisterskiej z historii*.
- Joanna Rodziejewicz Gruhn, Maria Pyzik, *Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania*.
- Wanda Śliwa, *N-Substituted Salts of Pyridine and Related Compounds. Synthesis. Properties. Applications*.
- Roman Sadziński, *Die Kategorie der Determiniertheit und Indeterminiertheit im Deutschen und im Polnischen*.
- Jolanta Wilsz, *Znaczenie nikształtowalnych cech osobowości człowieka w procesie kształcenia przedzawodowego*.

- Ryszard Zarzeczny. *Udział układu adrenergicznego oraz hormonów tarczycy w kształtowaniu wysokości progu anaerobowego u szczurów.*
- Józef Żuraw. *Tadeusz Kościuszko - humanista i pedagog (w 250 rocznicę urodzin).*

Książki te można kupić w nowej księgarni Wydawnictwa, o której pisaliśmy w poprzednim wydaniu Biuletynu, teraz notkę o niej wraz z fotką zamieściła "Gazeta Wyborcza" z 5 listopada (Dodatek Gazeta w Częstochowie). Oferta Wydawnictwa ukazała się także w tych dniach w "Słowie" (8-11 listopada).

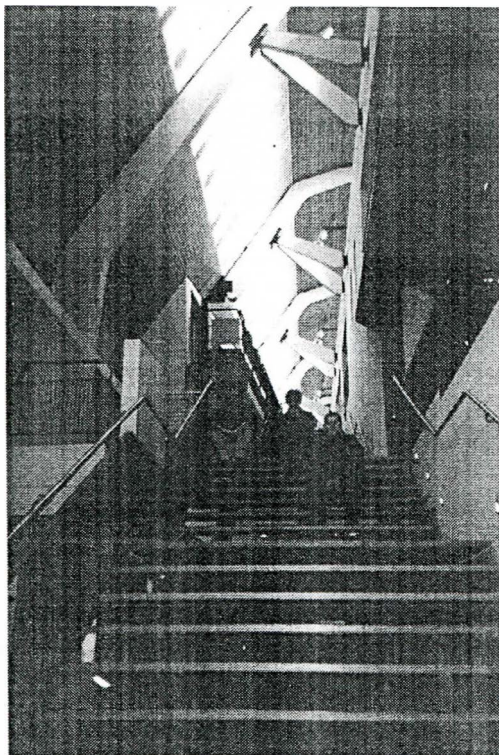
Z "Gazety Wyborczej" z 26-27 października (tym razem z Dodatku Gazeta w Katowicach) dowiedzieliśmy się o najnowszej książce prof. dra hab. Jana Walczaka z Instytutu Filozoficzno-Historycznego. Jest to biografia Generała Jerzego Ziętka, Wojewody Śląskiego. Powtórzmy za autorem noty Józefem Krzykiem: "Walczak w swojej książce przytoczył wiele krążących na temat Jerzego Ziętka legend i anegdot. Zamieścił również rady, jakich generał udzielił kiedyś swojemu znajomemu:

1. Szanuj swój czas i cudzy, bo nie zdążysz nic zrobić.
2. Nie daj się zagrzebać w papierkach.
3. Nie udawaj, że się na wszystkim znasz.
4. Nie stawiaj ludzi w sytuacjach bez wyjścia, gdyż i tak się wykręca.
5. Zdobądź zaufanie dzięki swej solidności.
6. Nie wstydź się przyznać do błędnej decyzji.
7. Ucz się od bardziej doświadczonych i mądrzejszych, a nawet od wrogów.
8. Nie obiecuj więcej niż możesz dotrzymać.
9. Wymagaj konsekwentnie.
10. Rozliczaj z obietnic.

Szkoda, że Generałowi nie możemy już podziękować za ten dekalog.

CZY EKSPERYMENT SIĘ UDAŁ?

W listopadzie czytelnia i wypożyczalnia Biblioteki Głównej czynna była przez cztery godziny kolejnych trzech niedziel: 10, 17, 24 listopada. Dyżurujące Panie skrupnie prowadziły statystykę. I tak, Czytelnię odwiedziło 35 osób, w tym 20 studentów studiów dziennych, 10 studentów studiów zaocznych, 2 pracowników WSP i 2 "innych". Z wypożyczalni skorzystało 42 użytkowników BG, w tym 11 studentów studiów dzien-

nych, 30 studentów studiów zaocznych, "innych" - 1. Wydano 68 książek zamówionych, przyjęto 14 zwrotów, przyjęto 32 zamówień.

Dyrekcja Biblioteki podała do wiadomości dyżury w miesiącu grudniu.

Marzy nam się taka biblioteka, jak na zdjęciu obok - Biblioteka w Münster.

SZCZĘŚCIE W NIESZCZĘŚCIU

W późnych godzinach nocnych 20 listopada w jednym z laboratoriów naukowych Instytutu Chemii nastąpiła eksplozja. Pożar zniszczył doszczętnie pomieszczenie. Przyczyny wypadku badała specjalna komisja. Na szczęście nie było o tej porze ani pracowników, ani studentów, tak więc nikt nie ucierpiał.

BEZ LĄDOWANIA

Już martwiliśmy się, że linie lotnicze św. Mikołaja nie zrzucą upominków świątecznych pracownikom naszej Uczelni. Projekt Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych nie przewidywał ani talonów, ani paczek dla pracowników czy dzieci z okazji nadchodzących świąt. Tym razem nie Dział Nauki, a Dostojny Senat załatwił bilet lotniczy dla św. Mikołaja. A tak już na poważnie, Senat na posiedzeniu w dniu 27 listopada podjął decyzję pozwalającą wyposażać pracowników w talony. Można będzie kupić za nie w Marcpolu upominki albo potrzebne rzeczy. Pracownicy otrzymają talony wartości 150 zł, renciści i emeryci - wartości 75 zł.

Drodzy Czytelnicy, przyjmijcie tą drogą życzenia JM Rektora, do których dołącza się Redakcja:

***Zdrowych, spokojnych Świąt Bożego Narodzenia
i wszelkiej pomyślności w Nowym Roku
Anno Domini 1997.***

W nowy rok wejdźmy z przesłaniem z wiersza naszej noblistki Wisławy Szymborskiej:

“ Uśmiechnięci, współlobjęci
spróbujemy szukać zgody,
choć różnimy się od siebie
jak dwie krople czystej wody”

Na podstawie udostępnionych materiałów
i wywiadów opracowała Anna Pietrzyk
Współpraca techniczna Stanisław A. Kulej
